

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2023/1115**av den 31 maj 2023****om tillhandahållande på unionsmarknaden och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skogar tillhandahåller en stor mängd miljömässiga, ekonomiska och sociala nyttigheter, som timmer, andra typer av skogsprodukter och miljötjänster som är nödvändiga för människan, eftersom de är hem för merparten av den landlevande biologiska mångfalden. De upprätthåller ekosystemfunktioner, bidrar till att skydda klimatsystemet, ger ren luft och spelar en viktig roll för rening av vatten och mark och för vattenhållningsförmågan samt vattenbindningsförmågan. Stora skogsområden fungerar som en fuktkälla och bidrar till att förhindra ökenspridning i kontinentalregioner. Skogar ger även uppehälle och inkomster för omkring en tredjedel av världens befolkning, och skogsförstörelse får allvarliga konsekvenser för försörjningsmöjligheterna för de mest utsatta människorna, inklusive urfolk och lokalsamhällen, som är mycket beroende av skogens ekosystem. Avskogning och skogsförstörelse minskar dessutom viktiga kolsänkor. Avskogning och skogsförstörelse leder också till ökad sannolikhet för kontakt mellan vilda djur, produktionsdjur och människor, vilket också ökar risken för att nya sjukdomar sprids och riskerna för nya epidemier och pandemier.
- (2) Avskogning och skogsförstörelse sker i en alarmerande takt. Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) uppskattar att 420 miljoner hektar skog – omkring 10 % av världens återstående skogar, motsvarande ett område som är större än Europeiska unionen – har gått förlorade världen över mellan 1990 och 2020. Avskogning och skogsförstörelse är i sin tur viktiga bidragande orsaker till den globala uppvärmningen och förlusten av biologisk mångfald – de två största miljöutmaningarna för vår tid. Trots detta går tio miljoner hektar skog förlorade världen över varje år. Skogarna påverkas också starkt av klimatförändringarna, och många utmaningar kommer att behöva hanteras för att skogarnas anpassningsförmåga och resiliens ska kunna säkerställas under de kommande årtiondena.
- (3) Avskogning och skogsförstörelse bidrar till den globala klimatkrisen på flera sätt. Framför allt ökar de utsläppen av växthusgaser till följd av skogsbränder, vilka i sin tur leder till att kolsänkor elimineras permanent, minskar det drabbade områdets klimatresiliens och betydligt reducerar dess biologiska mångfald och motståndskraft mot sjukdomar och skadedjur. Enbart avskogning står för 11 % av utsläppen av växthusgaser, enligt den särskilda rapporten om klimatförändringar och mark från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) från 2019.
- (4) En klimatkollaps föranleder global förlust av biologisk mångfald, vilket i sin tur förvärrar klimatförändringarna, de är således oupplösligt sammankopplade, vilket har bekräftats i färsk forskning. Biologisk mångfald och friska ekosystem är grundläggande för en klimatresilient utveckling. Insekter, fåglar och däggdjur fungerar som pollinatörer och fröspredare, och kan bidra till en effektivare lagring av koldioxid, direkt eller indirekt. Skogar säkerställer även en kontinuerlig påfyllning av vattenresurserna och bidrar till att förebygga torka och dess skadliga effekter på lokala samhällen, även urfolk. Att drastiskt minska avskogning och skogsförstörelse och systematiskt återställa skogar och andra ekosystem är den absolut största naturbaserade möjligheten att begränsa klimatförändringar:

⁽¹⁾ EUT C 275, 18.7.2022, s. 88.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 april 2023 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 16 maj 2023.

- (5) Biologisk mångfald är avgörande för ekosystemens resiliens och deras tjänster både på lokal och global nivå. Över hälften av den globala bruttonationalprodukten är beroende av naturen och de tjänster naturen tillhandahåller. Tre stora ekonomiska sektorer – byggindustrin, jordbruket samt livsmedel och drycker – är alla starkt beroende av naturen. Förlusten av biologisk mångfald hotar hållbara vattenkretslopp och livsmedelssystem, vilket äventyrar matsäkerheten och näringsstatusen. Mer än 75 % av världens olika livsmedelsgrödor är i någon mån beroende av djur för sin pollinering. Flera industrisektorer förlitar sig dessutom på genetisk mångfald och ekosystemtjänster som kritiska insatsvaror för sin produktion, särskilt läkemedel, inbegripet antimikrobiella medel.
- (6) Klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och avskogning är problem av allra största globala betydelse, som påverkar mänsklighetens överlevnad och bibehållandet av levnadsvillkoren på jorden. Den allt snabbare takten i klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald och miljöförstörelse, kombinerat med konkreta exempel på deras förödande effekter på naturen, människors levnadsvillkor och lokala ekonomier, har lett till att den gröna omställningen har konstaterats vara vår tids definierande mål och en fråga om jämställdhet mellan könen och rättvisa mellan generationerna.
- (7) Miljö- och människorättsförsvarare, som strävar efter att skydda och främja mänskliga rättigheter med anknytning till miljön, inbegripet tillgång till rent vatten, ren luft och ren mark, är ofta föremål för förföljelse och dödliga attacker. Dessa attacker drabbar urfolk på ett oproportionellt sätt. Enligt 2020 års rapporter arbetade mer än två tredjedelar av offren för dessa attacker för att försvara världens skogar mot avskogning och industriell utveckling.
- (8) Unionens konsumtion är en betydande bidragande faktor till avskogning och skogsförstörelse på global nivå. I konsekvensbedömningen till denna förordning uppskattas att utan lämpliga lagstiftningsåtgärder skulle unionens konsumtion och produktion enbart av de sex råvarorna (nötkreatur, kakao, kaffe, oljepalm, soja och trä) öka till omkring 248 000 avskogade hektar per år till 2030.
- (9) När det gäller situationen för skogarna inom unionen, uppges i rapporten *State of Europe's Forests 2020* att skogsarealen har ökat med 9 % mellan 1990 och 2020, medan andelen lagrad kol i biomassan har ökat med 50 % och virkesförsörjningen har ökat med 40 %. Urskog och naturligt förnygrad skog hotas av bland annat intensivt brukande, och deras unika biologiska mångfald och strukturella särdrag är i fara. Dessutom har Europeiska miljöbyrån noterat att mindre än 5 % av Europas skogsareal numera anses utgöras av ostörd eller naturlig skog, medan 10 % av Europas skogsareal har klassificerats som intensivt brukade. Skogsekosystem måste utstå flera påfrestningar som förorsakas av klimatförändringarna, alltifrån extrema väderleksförhållanden till skadegörare och mänsklig verksamhet som påverkar ekosystem och livsmiljöer negativt. I synnerhet kan intensivt brukade skogar med jämn ålder genom kalhuggning och avlägsnande av död ved ha en allvarlig inverkan på hela livsmiljöer.
- (10) Under 2019 antog kommissionen flera initiativ för att hantera de globala miljökriserna, även särskilda åtgärder mot avskogning. I sitt meddelande av den 23 juli 2019 Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar (meddelandet om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar) fastställer kommissionen prioriteringen att minska unionens konsumtionsavtryck på mark och uppmuntra konsumtionen av produkter från avskogningsfria leveranskedjor i unionen. I sitt meddelande Den europeiska gröna given av den 11 december 2019 fastställer kommissionen en ny tillväxtstrategi som ska ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi som bygger på hållbar och regelbaserad frihandel och där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen så inga människor eller platser lämnas utanför. Den ska skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda allmänhetens och framtida generationers hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Ett av målen för den europeiska gröna given är dessutom att ge allmänheten och framtida generationer bland annat frisk luft, rent vatten, frisk mark och biologisk mångfald. I det syftet framhålls i kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 om EU:s strategi för biologisk mångfald 2030: Ge naturen större plats i våra liv (EU:s strategi för biologisk mångfald 2030), kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 om från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem (*Från jord till bord*-strategin), kommissionens meddelande av den 16 juli 2021 om EU:s nya skogsstrategi för 2030 (EU:s nya skogsstrategi), kommissionens meddelande av den 12 maj 2021 om vägen till en frisk planet för alla EU-handlingsplan: Med sikte på nollföröring av luft, vatten och mark och andra relevanta strategier, såsom kommissionens meddelande av den 30 juni 2021 om en långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden – för starkare, sammanlänkade, resilienta och välmående landsbygdsområden 2040, som har tagits fram inom ramen för den europeiska gröna given ytterligare betydelsen av åtgärder för skogsskydd och skogars motståndskraft. EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 syftar i synnerhet

till att skydda naturen och vända förstörelsen av ekosystem. Kommissionens meddelande av den 11 oktober 2018 om en hållbar bioekonomi för Europa: En starkare koppling mellan ekonomin, samhället och miljön syftar slutligen till att stärka skyddet av miljön och ekosystemen, samtidigt som den behandlar den ökade efterfrågan på livsmedel, foder, energi, material och produkter genom att söka nya sätt att producera och konsumera.

- (11) Medlemsstaterna har vid upprepade tillfällen gett uttryck för sina farhågor om ihållande avskogning och skogsförstörelse. De har framhållit att eftersom nuvarande politik och åtgärder på global nivå för bevarande, återställande och hållbar förvaltning av skogar inte är tillräckliga för att stoppa avskogning, skogsförstörelse och förlust av biologisk mångfald krävs förstärkta unionsåtgärder för att mer effektivt bidra till uppnåendet av FN:s mål för hållbar utveckling enligt Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs av samtliga Förenta nationernas (FN) medlemsländer 2015. Rådet ställde sig bakom kommissionens tillkännagivande i dess meddelande Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar om att den kommer att göra en bedömning av ytterligare lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder och utarbeta förslag för båda typerna av åtgärder. Unionen och medlemsstaterna har även ställt sig bakom FN:s årtionde för åtgärder för målen för hållbar utveckling, FN:s årtionde för återställande av ekosystem och FN:s årtionde för familj jordbruk.
- (12) Europaparlamentet har påpekat att den pågående förstörelsen, utarmningen och omvandlingen av världens skogar och naturliga ekosystem, samt kränkningar av mänskliga rättigheter, i stor utsträckning är kopplade till jordbruksproduktionens ökade utbredning – i synnerhet genom att skogar omvandlas till jordbruksmark som används för att producera ett antal råvaror och produkter som det råder stor efterfrågan på. Den 22 oktober 2020 antog Europaparlamentet en resolution i enlighet med artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där parlamentet uppmanade kommissionen att på grundval av artikel 192.1 i EUF-fördraget lägga fram ett förslag till en "EU-rättslig ram för att stoppa och vända den globala avskogning som drivs av EU" som bygger på obligatorisk tillbörlig aktsamhet.
- (13) Bekämpning av avskogning och skogsförstörelse är en viktig del av det åtgärds paket som behövs för att minska utsläppen av växthusgaser och infria unionens åtaganden enligt den europeiska gröna given och Parisavtalet, som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring⁽³⁾ (Parisavtalet) och det åttonde miljöhandlingsprogram som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591⁽⁴⁾ samt det lagligt bindande åtagandet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁽⁵⁾ att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och att senast 2030 minska utsläppen i unionen med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer.
- (14) Bekämpning av avskogning och skogsförstörelse utgör också en viktig del av det åtgärds paket som behövs för att bekämpa förlusten av biologisk mångfald och för att uppfylla unionens åtaganden enligt FN:s konvention om biologisk mångfald⁽⁶⁾, den europeiska gröna given, EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och unionens tillhörande mål för återställande av natur.
- (15) Urskogar är unika och oersättliga. Skogsplantager och planterade skogar har en annan sammansättning av biologisk mångfald och tillhandahåller andra ekosystemtjänster än urskogar och naturligt föryngrade skogar.
- (16) Jordbrukets utbredning driver nästan 90 % av den globala avskogningen. Mer än hälften av skogs förlusten beror på att skogar omvandlas till åkermark, och betesarealer för boskap svarar för nästan 40 % av skogs förlusten.
- (17) Produktion av foder för boskap kan bidra till avskogning och skogsförstörelse. Genom att främja alternativa och hållbara jordbruksmetoder kan man hantera miljö- och klimatutmaningar och förhindra avskogning och skogsförstörelse världen över. Incitament till en mer balanserad, hälsosam och näringsrik kost och en mer hållbar livsstil kan minska trycket på mark och resurser.

⁽³⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 (EUT L 114, 12.4.2022, s. 22).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

- (18) Unionen importerade och konsumerade en tredjedel av de globalt handlade jordbruksprodukter som är förknippade med avskogning mellan 1990 och 2008. Under den perioden svarade unionens konsumtion för 10 % av den avskogning världen över som var förknippad med produktion av varor eller tillhandahållande av tjänster. Trots att den relativa andelen av unionens konsumtion minskar är unionens konsumtion ändå en oproportionellt stor drivkraft för avskogning. Unionen bör därför vidta åtgärder för att minska den globala avskogning och skogsförstörelse som drivs av dess konsumtion av vissa råvaror och produkter och på så sätt minska sitt bidrag till utsläpp av växthusgaser och förlust av biologisk mångfald på global nivå samt främja hållbara produktions- och konsumtionsmönster i unionen och globalt. För att unionens politiska åtgärder ska få så stor effekt som möjligt bör de inriktas på att påverka den globala marknaden, inte bara leveranskedjorna till unionen. Partnerskap och effektivt internationellt samarbete med producent- och konsumentländer, också genom frihandelsavtal, är mycket viktiga faktorer i detta sammanhang.
- (19) Unionen är fast besluten att främja och genomföra en ambitiös miljö- och klimatpolitik i hela världen i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 37, där det föreskrivs att en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet måste integreras i unionens politik och tryggas i enlighet med principen om hållbar utveckling. Som del av den europeiska gröna given yttre dimension bör man vid åtgärder inom ramen för denna förordning beakta vikten av befintliga globala avtal, åtaganden och ramar som bidrar till att minska avskogningen och skogsförstörelsen, såsom FN:s strategiska plan för skog 2017–2030 och de globala skogsmålen, Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Parisavtalet, konventionen om biologisk mångfald och den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020, den globala strategiska planen för biologisk mångfald 2011–2020 och Aichimålen för biologisk mångfald, och FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning samt den multilaterala ramen till stöd för bekämpning av de bakomliggande orsakerna till avskogning och skogsförstörelse, såsom FN:s mål för hållbar utveckling och FN:s deklaration om urfolks rättigheter.
- (20) Att stoppa avskogning och återställa förstörda skogar är ett centralt inslag i målen för hållbar utveckling. Denna förordning bör särskilt bidra till att uppnå målen för ekosystem och biologisk mångfald (mål 15), bekämpa klimatförändringarna (mål 13), hållbar konsumtion och produktion (mål 12), ingen hunger (mål 2) och god hälsa och välbefinnande (mål 3). Det relevanta målet 15.2 om att stoppa avskogningen senast 2020 har inte uppfyllts, vilket belyser det akuta behovet av ambitiösa och ändamålsenliga åtgärder.
- (21) Denna förordning bör även bemöta New York-deklarationen om skogar, en ej rättsligt bindande politisk deklaration som stöder en global tidsplan för att minska förlusten av naturskogar med hälften till 2020 och sträva efter att förlusten ska upphöra till 2030. Dussintals regeringar, många av världens största företag samt inflytelserika organisationer i det civila samhället och ursprungsbefolkningsorganisationer ställde sig bakom deklarationen. I deklarationen uppmanas även den privata sektorn att uppfylla målet att senast 2020 eliminera avskogning från produktionen av råvaror från jordbruket såsom palmolja, soja, papper och nötköttprodukter, vilket inte uppnåddes. Denna förordning bör dessutom bidra till FN:s strategiska plan för skog 2017–2030, vars globala skogsmål nr 1 är att vända förlusten av skogsareal världen över genom hållbar skogsförvaltning, inbegripet skydd, återställande, beskogning och återbeskogning, samt ökade insatser för att förhindra skogsförstörelse och bidra till den globala ansträngningen att hantera klimatförändringarna.
- (22) Denna förordning bör likaså bemöta Glasgowdeklarationen om skogar och markanvändning som lanserades vid FN:s klimatkonferens i november 2021, där ledarna bekräftar att ”det för att vi ska uppfylla våra mål för markanvändning, klimat och biologisk mångfald samt målen för hållbar utveckling, både globalt och nationellt, krävs ytterligare omställningsåtgärder för de sammanlänkade områdena hållbar produktion och konsumtion, infrastrukturutveckling, handel, finansiering och investeringar, och stöd för småbrukare, urfolk och lokala samhällen”. Parterna åtog sig att tillsammans verka för att stoppa och vända skogsförlusten och markförstörelsen fram till 2030 och betonade att de skulle öka sina gemensamma ansträngningar för att underlätta handels- och utvecklingspolitik, såväl internationellt som nationellt, som främjar hållbar utveckling och hållbar produktion och konsumtion av råvaror till ländernas ömsesidiga fördel.
- (23) Som medlem i Världshandelsorganisationen (WTO) åtar sig unionen att främja ett universellt, regelbaserat, öppet, transparent, förutsägbart, inkluderande, icke-diskriminerande och rättvist multilateralt handelssystem inom ramen för WTO samt en öppen, hållbar och bestämd handelspolitik. Denna förordning bör därför omfatta råvaror och produkter som produceras inom unionen samt råvaror och produkter som importeras till unionen.

- (24) Utmaningarna för världen i form av klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald kan bemötas endast med globala åtgärder. Unionen bör vara en stark global aktör som både föregår med gott exempel och tar ledningen i det internationella samarbetet för att skapa ett öppet och rättvist multilateralt system där hållbar handel fungerar som en viktig möjliggörare av den gröna omställningen för att bekämpa klimatförändringarna och vända förlusten av biologisk mångfald.
- (25) Denna förordning överensstämmer även med kommissionens meddelanden av den 22 juni 2022 om Styrkan i handelspartnerskap: tillsammans för grön och rättvis ekonomisk tillväxt och av den 18 februari 2021 om Översyn av handelspolitiken - En öppen, hållbar och bestämd handelspolitik, där det anges att med nya inre och yttre utmaningar och i synnerhet en ny och hållbarare tillväxtmodell i enlighet med den europeiska gröna given och den europeiska digitala strategin, som ingår i kommissionens meddelande av den 19 februari 2020 om att forma EU:s digitala framtid behöver unionen en ny handelspolitisk strategi – en strategi som stöder uppfyllandet av dess inre och yttre politiska mål och främjar ökad hållbarhet i linje med dess åtagande att fullständigt genomföra FN:s mål för hållbar utveckling. Handelspolitiken måste fullgöra en funktion i unionens återhämtning från covid-19-pandemin och i den gröna och den digitala omställningen av ekonomin och sträva efter att bygga upp en mer motståndskraftig union i världen.
- (26) I linje med kommissionens meddelande av den 22 juni 2022 om Styrkan i handelspartnerskap: tillsammans för grön och rättvis ekonomisk tillväxt ökar kommissionen samarbetet med handelspartner för att främja efterlevnaden av internationella arbets- och miljönormer. I meddelandet planeras kraftfulla kapitel om hållbar utveckling, inklusive klausuler om avskogning och skogsförstörelse. Målen för denna förordning kommer att kompletteras genom att man säkerställer efterlevnaden av nuvarande handelsavtal och ingår nya handelsavtal som innehåller sådana kapitel.
- (27) Denna förordning bör komplettera andra åtgärder som utlovas i meddelandet Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar, särskilt när det gäller att arbeta i partnerskap med producentländer för att hjälpa dem komma till rätta med grundorsakerna till avskogning, såsom svaga styrelseformer, ineffektiv brottsbekämpning och korruption, och stärka det internationella samarbetet med viktiga konsumentländer genom att, bland annat, uppmuntra handeln med avskogningsfria produkter och införandet av liknande åtgärder för att undvika att produkter från leveranskedjor som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse släpps ut på deras marknader.
- (28) Denna förordning bör beakta principen om en konsekvent politik för utveckling och främja och underlätta samarbete med utvecklingsländerna, särskilt med de minst utvecklade länderna, bland annat genom tillhandahållande av tekniskt och ekonomiskt bistånd, där så är möjligt och relevant.
- (29) Kommissionen bör i samordning med medlemsstaterna fortsätta att arbeta i partnerskap med producentländer, och mer generellt samarbeta med internationella organisationer och organ samt med relevanta intressenter som bedriver verksamhet på fältet genom flerpartsdialoger. Kommissionen bör förstärka sitt stöd och sina incitament när det gäller skogsskydd och omställningen till avskogningsfri produktion, bekräfta och stärka urfolkens, lokalsamhällellenas, småbrukarnas och mikroföretags och små och medelstora företags roll och rättigheter, förbättra markförvaltningen och besittningsrätten till mark, stärka de brottsbekämpningen och främja hållbart skogsbruk, med betoning på naturnära skogsbruksmetoder, på grundval av vetenskapligt baserade indikatorer och tröskelvärden, ekoturism, klimatresilient jordbruk, diversifiering, agroekologi och skogsjordbruk. I detta sammanhang bör kommissionen fullt ut erkänna urfolkens och lokalsamhällellenas roll och rättigheter i skyddet av skogarna, med beaktande av principen om fritt, på förhand inhämtat och informerat samtycke. Genom att bygga vidare på erfarenheterna och lärdomarna från befintliga initiativ, bör unionen och medlemsstaterna verka för att ingå partnerskap med producentländerna, på deras begäran, hantera globala utmaningar och samtidigt tillgodose lokala behov och uppmärksamma de utmaningar som småbrukare ställs inför, i linje med meddelandet Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar. Partnerskapsstrategin bör hjälpa producentländer och delar därav att skydda och återställa skogar och använda dem på ett hållbart sätt, och därigenom bidra till förordningens mål att minska avskogning och skogsförstörelse, bland annat genom användning av digital teknik, geospatial information och kapacitetssupplyggnad.

- (30) Verksamhetsutövare och handlare bör vara bundna av skyldigheterna enligt denna förordning oavsett om tillhandahållandet på marknaden sker på traditionellt sätt eller online. Denna förordning bör därför säkerställa att det i varje leveranskedja finns en verksamhetsutövare i den mening som avses i denna förordning som är etablerad i unionen och kan hållas ansvarig vid underlåtelse att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning. Kommissionen och medlemsstaterna bör övervaka genomförandet av denna förordning och fastställa om den digitala och tekniska utvecklingen eventuellt kräver ytterligare specifikationer eller initiativ i framtiden.
- (31) En annan viktig åtgärd som tillkännages i meddelandet om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar är inrättandet av EU-observatoriet med inriktning på avskogning, skogsförstöring, förändringar i världens skogsareal och bakomliggande drivkrafter (*EU-observatoriet*), som kommissionen har lanserat för att förbättra övervakningen av förändringar i skogsareal och bakomliggande drivkrafter. Genom att bygga vidare på existerande övervakningsverktyg, inklusive Copernicus-produkter samt andra offentligt eller privat tillgängliga källor, bör EU-observatoriet göra det lättare för offentliga organ, konsumenter och företag att få tillgång till information om leveranskedjor och tillhandahålla lättbegripliga data och information som kopplar avskogning, skogsförstörelse och ändringar i världens skogsareal till unionens efterfrågan på eller handel med råvaror och produkter. EU-observatoriet bör således stödja genomförandet av denna förordning genom att tillhandahålla vetenskapliga belägg med avseende på global avskogning och skogsförstörelse och därmed sammanhängande handel. EU-observatoriet bör tillhandahålla marktäckningskartor, inbegripet med tidsserier sedan det brytdatum som anges i denna förordning och en rad klasser som gör det möjligt att undersöka landskapets sammansättning. EU-observatoriet bör delta i utvecklingen av ett system för tidig varning som kombinerar forsknings- och övervakningskapacitet. När det gäller denna förordning bör syftet med systemet för tidig varning, när det är tekniskt genomförbart, vara att det ingår i en plattform som kan bistå behöriga myndigheter, verksamhetsutövare, handlare och andra relevanta intressenter och som kan tillhandahålla kontinuerlig övervakning och ge tidig information om eventuell avskogning eller skogsförstörelse. Den plattformen bör vara operativ så snart som möjligt. EU-observatoriet bör samarbeta med de behöriga myndigheterna, relevanta internationella organisationer och organ, forskningsinstitut, icke-statliga organisationer, verksamhetsutövare, handlare, tredjeländer och andra relevanta intressenter.
- (32) Unionens befintliga regelverk inriktas på att bekämpa olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel, och hanterar inte avskogning direkt. Det består av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 ⁽⁷⁾ och rådets förordning (EG) nr 2173/2005 ⁽⁸⁾. Båda förordningarna utvärderades i en kontroll av ändamålsenligheten. Kontrollen visade att lagstiftningen har haft en positiv inverkan på skogsförvaltningen, men att målet för de två förordningarna, nämligen att begränsa olaglig avverkning och därmed sammanhängande handel och minska konsumtionen av olagligt avverkat timmer i unionen, inte hade uppnåtts, vilket ledde till slutsatsen att en ensidig inriktning på lagligheten avseende timmer inte var tillräcklig för att uppnå de fastställda målen.
- (33) Tillgängliga rapporter bekräftar att en stor del av den pågående avskogningen är laglig i enlighet med produktionslandets lagar. En rapport från Forest Policy Trade and Finance Initiative som offentliggjordes i maj 2021 uppskattar att omkring 30 % av avskogningen för kommersiellt jordbruk i tropiska länder under åren 2013–2019 var laglig. Tillgängliga data tenderar att fokusera på länder med svag förvaltning – den globala andelen av olaglig avskogning kan vara lägre – men visar redan tydligt att politiska åtgärder blir mindre ändamålsenliga om avskogning som är laglig i produktionslandet inte tas med i beräkningen.
- (34) Konsekvensbedömningen av möjliga politiska åtgärder för att hantera avskogning och skogsförstörelse som drivs av unionen, rådets slutsatser av den 16 december 2019 och Europaparlamentets resolution av den 22 oktober 2020 visar tydligt på behovet av att införa avskogning och skogsförstörelse som vägledande kriterier för framtida unionsåtgärder. Att enbart fokusera på laglighet skulle kunna medföra en risk för sänkta miljönormer i syfte att få tillträde till marknaden. Unionens nya rättsliga ram bör därför hantera både laglighet och frågan om huruvida produktionen av relevanta råvaror och relevanta produkter är avskogningsfri.
- (35) Definitionen av avskogningsfri bör vara tillräckligt bred för att omfatta avskogning och skogsförstörelse, samtidigt som den bör ge rättslig klarhet, vara mätbar och baseras på kvantitativa, objektiva och internationellt erkända data.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Fleglicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen (EUT L 347, 30.12.2005, s. 1).

- (36) Vid tillämpningen av denna förordning bör jordbruksanvändning definieras som markanvändning för jordbruk-sändamål. Kommissionen bör därför utarbeta riktlinjer för att klargöra tolkningen av denna definition, särskilt när det gäller omvandling av skogs till mark för andra ändamål än jordbruksanvändning.
- (37) I linje med FAO:s definitioner bör skogsjordbrukssystem, även där grödor odlas under krontäcke, samt agrofore-strysystem, silvopastoral system och agrosilvopastoral system inte betraktas som skogar, utan anses utgöra jordbruksanvändning.
- (38) Denna förordning bör omfatta de mest relevanta råvarorna, dvs. de råvaror som konsumeras i unionen i en sådan utsträckning att de driver global avskogning och skogsförstörelse, och för vilka politiska åtgärder från unionen skulle ge de största fördelarna per enhetsvärde av handeln. En omfattande granskning av relevant vetenskaplig litteratur, nämligen av primära källor som uppskattar hur unionens konsumtion påverkar den globala avskogningen och kopplar detta miljöavtryck till specifika råvaror, utfördes som ett led i studien till stöd för konsekvens-bedömningen till denna förordning och dubbelkontrollerades via omfattande samråd med intressenter. Den processen utmynnade i en första förteckning med åtta råvaror. Trä inkluderades direkt i tillämpningsområdet eftersom det redan omfattades av förordning (EU) nr 995/2010. Enligt en färsk forskningsrapport⁽⁹⁾ som användes för effektivitetsanalysen svarar sju råvaror av de åtta råvaror som analyserades i rapporten för den största andelen av den unionsdrivna avskogningen: oljepalm (34,0 %), soja (32,8 %), trä (8,6 %), kakao (7,5 %), kaffe (7,0 %), nötkreatur (5,0 %) och gummi (3,4 %).
- (39) För att säkerställa att denna förordning uppfyller sina mål är det viktigt att säkerställa att foder som används för boskap som omfattas av denna förordning inte leder till avskogning. Verksamhetsutövare som släpper ut rele-vanta produkter på marknaden eller exporterar relevanta produkter vilka innehåller eller har producerats med användning av nötkreatur, som har utfodrats med relevanta produkter som innehåller eller har producerats med användning av andra relevanta råvaror eller relevanta produkter, bör därför, som ett led i systemet för tillbörlig aktsamhet, säkerställa att fodret är avskogningsfritt. I detta fall bör kraven angående geolokalisering i denna förordning begränsas till att avse det geografiska läget för var och en av de anläggningar där nötkreaturen har hållits, och inga geolokaliseringssuppgifter bör krävas för själva fodret. Om den behöriga myndigheten erhåller eller får kännedom om relevant information, inklusive information som utgår från tredje parts väl underbyggda synpunkter, om att fodret riskerar att inte uppfylla kraven i denna förordning, bör den behöriga myndigheten omedelbart begära detaljerad information om sådant foder. När fodret redan har varit föremål för tillbörlig aktsamhet i ett tidigare steg i leveranskedjan bör verksamhetsutövare använda de relevanta fakturorna, referens-numren för relevanta förklaringar om tillbörlig aktsamhet eller relevant dokumentation som bevis på att fodret är avskogningsfritt och de kan åläggas att på begäran göra de bevisen tillgängliga för behöriga myndigheter. Bevisen bör omfatta djurens livslängd, upp till en period på högst fem år.
- (40) Eftersom användningen av återvunna relevanta råvaror och relevanta produkter bör uppmuntras och inklude-ringen av sådana råvaror och produkter i denna förordnings tillämpningsområde skulle innebära en oproportion-nellt stor börda för verksamhetsutövare, bör återvunna råvaror och produkter som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall, enligt artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁽¹⁰⁾, undantas från denna förordnings tillämpningsområde. Detta bör emellertid inte tillämpas på vissa biprodukter från tillverkningsprocessen.
- (41) I denna förordning bör skyldigheter avseende relevanta råvaror och produkter fastställas i syfte att effektivt bekämpa avskogning och skogsförstörelse och främja avskogningsfria leveranskedjor, samtidigt som skyddet av mänskliga rättigheter och urfolks och lokalsamhällens rättigheter beaktas, både inom unionen och i tredjeländer.
- (42) Vid bedömningen av risken för att relevanta råvaror och relevanta produkter som är avsedda att släppas ut på marknaden eller exporteras inte uppfyller kraven bör kränkningar av de mänskliga rättigheterna i samband med avskogning eller skogsförstörelse, inbegripet rättigheter för urfolk, lokalsamhällen och innehavare av hävdvunnen besittningsrätt, beaktas.

⁽⁹⁾ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020. Deforestation risk embodied in production and consumption of agricultural and forestry commodities 2005–2017 (Version 1.0). Zenodo.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (43) Många internationella organisationer och organ (såsom. FAO, IPCC, FN:s miljöprogram och Internationella naturvårdsunionen har varit aktiva och internationella avtal, såsom Parisavtalet, har ingåtts på området avskogning och skogsförstörelse, och definitionerna i denna förordning bygger på det arbetet.
- (44) Det är viktigt att man i denna förordning också tar upp frågan om skogsförstörelse. Definitionen av skogsförstörelse bör baseras på internationellt överenskomna koncept och säkerställa att de tillhörande skyldigheterna lätt kan fullgöras av verksamhetsutövare och behöriga myndigheter. I syfte att trygga den rättsliga säkerheten bör skyldigheterna vara operativt mätbara och kontrollerbara samt tydliga och entydiga. I det sammanhanget bör denna förordning inriktas på centrala aspekter av skogsförstörelse som är mätbara och kontrollerbara och som är särskilt relevanta när det gäller att undvika konsekvenser för miljön, på grundval av de senaste vetenskapliga uppgifterna. I detta syfte bör definitionen av skogsförstörelse bygga på internationellt överenskomna begrepp som definieras av FAO. Definitionen av skogsförstörelse bör ses över, i enlighet med denna förordning, för att bedöma om den bör utvidgas till att omfatta en bredare uppsättning orsaker till skogsförstörelse samt skogsekosystem världen över i syfte att ytterligare stödja denna förordnings miljömål, med beaktande av de framsteg som gjorts i frågan vid internationella diskussioner samt skillnaderna mellan olika skogsekosystem och skogsbruksmetoder runtom i världen. Översynen bör genomföras på grundval av en djupgående analys, i nära samarbete med medlemsstaterna och i samråd med relevanta intressenter, internationella organisationer och organ och forskarsamhället.
- (45) Denna förordning bör säkerställa en lämplig balans mellan skyddet för de berättigade förväntningarna hos verksamhetsutövare och handlare som släpper ut relevanta råvaror och relevanta produkter på marknaden eller exporterar dem, samtidigt som plötsliga störningar i leveranskedjorna minimeras, och den grundläggande rätten till miljöskydd i enlighet med artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I detta syfte bör ett brytdatum fastställas som grund för bedömningen av huruvida avskogning eller skogsförstörelse ägt rum på den berörda marken, vilket innebär att inga råvaror eller produkter som omfattas av denna förordning kan släppas ut på marknaden, eller exporteras, om de producerats på mark där avskogning eller skogsförstörelse ägt rum efter det datumet.
- (46) Brytdatumet bör motsvara befintliga internationella åtaganden enligt FN:s generalförsamlings mål för hållbar utveckling och New York-deklarationen om skogar, som har som mål att stoppa avskogningen, återställa utarmade skogar och kraftigt öka nybeskogningen och återbeskogningen globalt senast 2020, och bör därmed fastställas till den 31 december 2020. Det datumet överensstämmer också med kommissionens tillkännagivande av sin avsikt att bekämpa avskogning i meddelandet om att intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar, den europeiska gröna given, EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 samt från jord till bord-strategin. I enlighet med försiktighetsprincipen offentliggjordes det brytdatum som angavs i kommissionens förslag till denna förordning, som infaller före dagen för denna förordnings ikraftträdande. Brytdatumet valdes i syfte att förhindra en förväntad ökning av verksamhet som leder till avskogning och skogsförstörelse mellan tillkännagivandet i kommissionens förslag och dagen för denna förordnings ikraftträdande. Denna förordning bör erkänna det eftersträvarde miljömålet och bekräfta det föreslagna brytdatumet i syfte att säkerställa att producenter och verksamhetsutövare som har orsakat avskogning och skogsförstörelse under förhandlingsperioden för denna förordning inte får släppa ut de berörda relevanta råvarorna och relevanta produkterna på marknaden eller exportera dem.
- (47) De begränsningar i utövandet av de grundläggande rättigheterna och skyddet av verksamhetsutövarnas och handlarnas berättigade förväntningar som följer av valet av brytdatum bör vara proportionella och absolut nödvändiga när det gäller att uppnå miljöskydds målet, som är av allmänt intresse. För att bidra till det målet bör denna förordning inte tillämpas på relevanta råvaror och relevanta produkter som producerats före dagen för denna förordnings ikraftträdande. Genom den senarelagda tillämpningen av denna förordnings bestämmelser som reglerar skyldigheterna för verksamhetsutövare och handlare som avser att släppa ut relevanta råvaror och relevanta produkter på marknaden eller exportera dem får dessa aktörer också en rimlig tidsperiod att anpassa sig till de nya kraven i denna förordning.
- (48) För att stärka unionens arbete för att stoppa avskogning och skogsförstörelse, och för att säkerställa att relevanta produkter från leveranskedjor förknippade med avskogning och skogsförstörelse inte släpps ut på marknaden eller exporteras, bör relevanta produkter inte släppas ut eller tillhandahållas på marknaden eller exporteras om de inte är avskogningsfria och har producerats i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet. För att bekräfta att detta är fallet bör de alltid åtföljas av en förklaring om tillbörlig aktsamhet.

- (49) Verksamhetsutövare bör på ett systematiskt sätt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de relevanta produkter som de avser att släppa ut på unionsmarknaden är avskogningsfria och lagliga i den mening som avses i denna förordning. I detta syfte bör verksamhetsutövare fastställa och genomföra system för tillbörlig aktsamhet. Dessa system för tillbörlig aktsamhet bör omfatta tre delar, nämligen informationskrav, riskbedömning och riskreducerande åtgärder, kompletterade med rapporteringskyldigheter. Systemen för tillbörlig aktsamhet bör utformas så att de ger tillgång till information om härkomst och leverantörer avseende de råvaror och produkter som släpps ut på marknaden, inklusive information som visar att ingen avskogning eller skogsförstörelse ägt rum och att laglighetskraven är uppfyllda. Detta kan bland annat göras genom att produktionslandet eller delar därav och inbegripet geolokaliseringskoordinaterna för relevanta markområden, identifieras. Dessa geolokaliseringskoordinater, som är beroende av tidsbestämning, positionsbestämning och/eller jordobservationer, kan utnyttja rymd-data och rymdtjänster som tillhandahålls inom ramen för unionens rymdprogram (Egnos/Galileo och Copernicus). Verksamhetsutövare bör göra en riskbedömning på grundval av den informationen. En verksamhetsutövare som identifierar en risk bör minska den risken tills den undanröjs helt eller blir försumbar. Verksamhetsutövaren bör få släppa ut relevanta produkter på marknaden på eller exportera dem endast om verksamhetsutövaren efter att ha utövat tillbörlig aktsamhet konstaterar att det inte finns någon, eller bara en försumbar, risk för att den relevanta produkten inte uppfyller kraven i denna förordning.
- (50) När produkter köps in bör rimliga ansträngningar göras för att säkerställa att ett rättvist pris betalas till producenter, särskilt småbrukare, för att möjliggöra en skälig inkomst och effektivt hantera fattigdom som en grundläggande orsak till avskogning.
- (51) Verksamhetsutövare bör ta formellt ansvar för att de relevanta produkter som de avser att släppa ut på marknaden eller exportera uppfyller kraven i denna förordning genom att tillhandahålla förklaringar om tillbörlig aktsamhet. I denna förordning bör en mall för sådana förklaringar fastställas. Sådana förklaringar om tillbörlig aktsamhet förväntas underlätta behöriga myndigheters och domstolars tillämpning av denna förordning samt öka verksamhetsutövarnas efterlevnad.
- (52) I syfte att belöna god praxis skulle certifiering eller andra verifieringsordningar från tredje part kunna användas i riskbedömningsförfarandet. De får emellertid inte ersätta verksamhetsutövarens ansvar när det gäller tillbörlig aktsamhet.
- (53) Handlare bör ansvara för att samla in och bevara information som säkerställer insyn i leveranskedjan för de relevanta produkter som de tillhandahåller på marknaden. Handlare som inte är små och medelstora företag har ett betydande inflytande på leveranskedjorna och spelar en viktig roll för att säkerställa att leveranskedjorna är avskogningsfria. De bör därför ha samma skyldigheter som verksamhetsutövare, ta ansvar för att de relevanta produkterna uppfyller kraven i denna förordning och, innan de tillhandahåller relevanta produkter på marknaden, säkerställa att de har iakttagit tillbörlig aktsamhet i enlighet med denna förordning och har konstaterat att det inte finns någon eller endast en försumbar risk att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven i denna förordning.
- (54) För att främja insyn och underlätta efterlevnad bör verksamhetsutövare som inte omfattas av kategorierna små och medelstora företag, inklusive mikroföretag eller fysiska personer, årligen offentligt rapportera om sitt system för tillbörlig aktsamhet, inklusive om de åtgärder de vidtagit för att fullgöra sina skyldigheter.
- (55) Verksamhetsutövare bör kunna ta emot väl underbyggda synpunkter från berörda parter, inklusive på elektronisk väg, och bör noggrant undersöka alla väl underbyggda synpunkter som mottagits.
- (56) Andra unionsrättsakter som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan i fråga om negativ påverkan på mänskliga rättigheter eller miljö bör tillämpas om det inte finns några särskilda bestämmelser med samma syfte, art och verkan i denna förordning som kan komma att anpassas mot bakgrund av framtida unionsrättsakter. Denna förordning bör inte utesluta att andra unionsrättsakter som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan tillämpas. Om sådana andra unionsrättsakter innehåller mer specifika bestämmelser eller ytterligare krav utöver bestämmelserna i denna förordning, bör sådana bestämmelser tillämpas tillsammans med denna förordning. Om denna förordning innehåller mer specifika bestämmelser bör de inte tolkas på ett sätt som undergräver en effektiv tillämpning av andra unionsrättsakter om tillbörlig aktsamhet eller uppnåendet av deras allmänna mål. Kommissionen bör kunna utfärda tydliga och lättbegripliga riktlinjer för hur verksamhetsutövare och handlare, särskilt små och medelstora företag, ska uppfylla denna förordning.
- (57) Respekt för urfolks rättigheter i fråga om skogar och principen om fritt, på förhand inhämtat och informerat samtycke, bland annat i enlighet med FN:s deklaration om urfolks rättigheter, bidrar till att skydda den biologiska mångfalden, begränsa klimatförändringarna och hantera därmed sammanhängande frågor av allmänintresse. Urfolk innehar traditionell kunskap av ekologiskt och medicinskt värde och erbjuder mycket ofta en

modell för hållbar användning av skogsresurser. Detta kan bidra till in situ-bevarande, i linje med önskemålen i konventionen om biologisk mångfald. Studier visar dessutom att urfolk som bor i skogen spelar en dubbel roll i kampen mot klimatförändringarna: för det första motsätter de sig vanligtvis utnyttjandet och avskogningen av de marker som de har bebott i generationer, och för det andra anser vissa urfolk att det är deras ansvar att skydda skogarna för att begränsa klimatförändringarna.

- (58) De principer som anges i FN:s Riodeklaration från 1992 om miljö och utveckling är viktiga för att trygga hållbart skogsbruk, särskilt princip 10 om vikten av att allmänheten är medveten om och engagerad i miljöfrågor och princip 22 om urfolks viktiga roll i miljöförvaltning och utveckling.
- (59) Principen om urfolks fria, på förhand inhämtade och välinformerade samtycke har utvecklats under åren efter godkännandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om ursprungsfolk och stamfolk, 1989 (nr 169), och den speglas i FN:s deklaration om skydd för urfolks rättigheter. Den är avsedd att vara en skyddsåtgärd som säkerställer att potentiella konsekvenser för urfolk beaktas i beslutsprocessen för projekt som påverkar dem.
- (60) Verksamhetsutövare som omfattas av andra unionsrättsakter som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan i fråga om negativ påverkan på mänskliga rättigheter eller miljö bör kunna uppfylla rapporterings-skyldigheterna enligt denna förordning genom att inkludera den information som krävs i rapporteringen enligt den andra unionsrättsakterna.
- (61) Ansvar för att tillämpa denna förordning bör ligga hos medlemsstaterna, och medlemsstaternas behöriga myndigheter bör vara skyldiga att säkerställa att denna förordning efterlevs helt och hållet. Det är endast genom ett systematiskt informationsutbyte och samarbete mellan behöriga myndigheter, tullmyndigheter och kommissionen som en enhetlig tillämpning av denna förordning på relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden kan uppnås.
- (62) Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande och en effektiv och ändamålsenlig tillämpning av denna förordning är avgörande för att dess mål ska kunna uppnås. Därför bör kommissionen inrätta och förvalta ett informationssystem för att hjälpa verksamhetsutövare och behöriga myndigheter att tillhandahålla och få tillgång till nödvändig information om relevanta produkter som släpps ut på marknaden. Verksamhetsutövare bör föra in förklaringarna om tillbörlig aktsamhet i informationssystemet. Informationssystemet bör vara tillgängligt för behöriga myndigheter och tullmyndigheter så att de lättare kan fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning, och det bör underlätta överföring av information mellan medlemsstater, behöriga myndigheter och tullmyndigheter. De uppgifter som inte är kommersiellt känsliga bör också vara tillgängliga för en bredare allmänhet, med anonymiserade uppgifter – förutom då det gäller information angående förteckningen över slutliga domar mot juridiska personer för överträdelse av denna förordning och de sanktioner som utdömts mot dem – och bör tillhandahållas i ett öppet och maskinläsbart format i linje med unionens öppna datapolitik som framgår av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 ⁽¹⁾.
- (63) För de relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden bör behöriga myndigheter ha till uppgift att kontrollera att de relevanta produkterna uppfyller kraven enligt denna förordning, utgående bland annat från de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som verksamhetsutövarna lämnar in. Tullmyndigheternas roll bör vara att säkerställa att förklaringen om tillbörlig aktsamhet i tulldeklarationen görs tillgänglig för dem i förekommande fall. När det elektroniska gränssnittet för utbyte av information mellan tullmyndigheter och behöriga myndigheter är infört bör tullmyndigheterna dessutom kontrollera vilken status förklaringen om tillbörlig aktsamhet har efter den inledande riskanalys som behöriga myndigheter genomfört i informationssystemet. Tullmyndigheterna bör vidta lämpliga åtgärder, såsom att tillfälligt stoppa eller vägra tillträde för en relevant råvara eller relevant produkt på grundval av statusen för förklaringen om tillbörlig aktsamhet i informationssystemet. Den särskilda organisationen av kontroller gör kapitel VII i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 ⁽²⁾ otillämpligt beträffande den här förordningens tillämpning och verkställighet.
- (64) Medlemsstaterna bör säkerställa att det alltid finns tillräckliga finansiella resurser så att de behöriga myndigheterna kan skaffa lämplig personal och utrustning. Omfattande resurser är nödvändiga för att effektivt utföra kontroller och stabila resurser bör tillhandahållas på en nivå som är anpassad till tillsynsbehovet vid varje given

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

tidpunkt. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att komplettera den offentliga finansieringen genom att från berörda ekonomiska aktörer återkräva de kostnader som uppstår vid kontroller av relevanta råvaror och relevanta produkter som finns vara icke överensstämmande.

- (65) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av andra unionsrättsakter om råvaror och produkter som förs in på eller ut ur marknaden, särskilt inte Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁽¹³⁾ om tullmyndigheternas befogenheter och tullkontroller. Importörer bör påminnas om att det i artiklarna 220, 254, 256, 257 och 258 i den förordningen föreskrivs att produkter som förs in på marknaden och som behöver förädlas ytterligare ska hänföras till det lämpliga tullförfarande som tillåter sådan förädling. I allmänhet bör övergång till fri omsättning eller export inte anses vara bevis för överensstämmelse med unionsrätten, eftersom en sådan övergång eller export inte nödvändigtvis omfattar en fullständig kontroll av överensstämmelse.
- (66) För att optimera och förenkla kontrollprocessen, inklusive genom att förenkla den administrativa bördan, för relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden är det nödvändigt att inrätta interoperabla elektroniska gränssnitt som möjliggör automatisk dataöverföring mellan tullsystem och de behöriga myndigheternas informationssystem. Det faller sig naturligt att denna dataöverföring möjliggörs av den enda kontaktpunkten för tullen i EU. Gränssnittet bör vara högautomatiserade och lättanvända och underlätta tullmyndigheternas och verksamhetsutövarnas arbete. Med tanke på att det är liten skillnad mellan de uppgifter som ska göras tillgängliga för tullmyndigheterna och de som ska ingå i förklaringarna om tillbörlig aktsamhet är det dessutom lämpligt att föreslå ett tillvägagångssätt som innebär att handlare och ekonomiska aktörer gör sina förklaringar om tillbörlig aktsamhet för relevanta produkter tillgängliga via den nationella enda kontaktpunkten för tullen och att dessa förklaringar sedan automatiskt överförs till det informationssystem enligt denna förordning som används av behöriga myndigheter. Tullmyndigheter och behöriga myndigheter bör hjälpa till att fastställa vilka data som ska överföras samt andra tekniska krav.
- (67) Risken för att produkter som inte uppfyller kraven släpps ut på marknaden eller exporteras varierar beroende på vilken råvara eller produkt det rör sig om samt dess ursprungs- och produktionsland eller delar av dessa. Verksamhetsutövare som köper råvaror och produkter från länder eller delar av länder som utgör en låg risken med avseende på odling, avverkning eller tillverkning av relevanta råvaror i strid med denna förordning bör omfattas av färre skyldigheter, vilket minskar efterlevnadskostnaderna och den administrativa bördan, om inte verksamhetsutövaren vet eller har anledning att tro att det finns en risk att kraven i denna förordning inte uppfylls. Om en behörig myndighet blir medveten om att det finns risk för att denna förordning kringgås, till exempel om en relevant råvara eller relevant produkt som produceras i ett högriskland senare bearbetas i ett lågriskland eller delar därav, där de släpps ut eller förs in eller ut ur marknaden, och det i förklaringen om tillbörlig aktsamhet eller tulldeklarationen eller anges att den relevanta råvaran eller den relevanta produkten har producerats i ett lågriskland, bör den behöriga myndigheten genom ytterligare kontroller verifiera om det förekommer bristande efterlevnad och vid behov vidtas lämpliga åtgärder, såsom beslag av den relevanta råvaran eller den relevanta produkten och tillfälligt stopp för utsläppandet på marknaden eller exporten av den relevanta råvaran eller den relevanta produkten, samt ytterligare kontroller. Behöriga myndigheter bör åläggas att genomföra en skärpt kontroll av relevanta råvaror och relevanta produkter från högriskländer eller delar av sådana länder.
- (68) Därutöver bör kommissionen bedöma risken för avskogning och skogsförstörelse för ett land eller delar av ett land på grundval av en rad kriterier som återspeglar både kvantitativa, objektiva och internationellt erkända data och indikationer på att länderna aktivt bekämpar avskogning och skogsförstörelse. Denna riktmärkningsinformation bör göra det lättare för verksamhetsutövare i unionen att iaktta tillbörlig aktsamhet och för behöriga myndigheter att övervaka och säkerställa efterlevnaden. Samtidigt ger informationen producentländerna incitament att öka hållbarheten i sina system för jordbruksproduktion och se till att de i mindre utsträckning leder till avskogning. Detta bör bidra till att göra leveranskedjorna mer transparenta och hållbara. Riktmärkningsystemet bör baseras på ett system för klassificering med tre kategorier, låg, normal eller hög risk. För att säkerställa tillräcklig insyn och tydlighet bör kommissionen offentliggöra de uppgifter som ligger till grund för riktmärkningsystemet, skälen till den föreslagna ändringen av klassificeringen och det berörda landets svar. I fråga om relevanta produkter från länder eller delar av länder med låg risk, bör verksamhetsutövare få tillämpa ett förenklat förfarande för tillbörlig aktsamhet. För relevanta produkter från länder eller delar av länder med hög risk bör behöriga myndigheter vara skyldiga att genomföra en skärpt kontroll. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa förteckningen över länder eller delar av länder som utgör en låg respektive hög risk.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

- (69) Kommissionen bör samarbeta med länder där risken klassificeras eller kan klassificeras som hög, och med relevanta intressenter i dessa länder, i en strävan efter minskad risknivå.
- (70) Behöriga myndigheter bör regelbundet genomföra kontroller av verksamhetsutövare och handlare för att verifiera att de verkligen fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Behöriga myndigheter bör dessutom utföra kontroller på grundval av relevant information som de har tillgång till, inklusive väl underbyggda synpunkter som lämnats in av tredje part. Behöriga myndigheter bör använda en riskbaserad metod för att fastställa vilka kontroller som ska utföras. Vad gäller relevanta produkter från länder eller delar av länder som klassificeras som hög risk, verksamhetsutövarna och handlarna och deras andelar av relevanta råvaror och relevanta produkter bör en tvådelad metod som erbjuder fullgod täckning användas. Följaktligen bör behöriga myndigheter vara skyldiga att kontrollera både en viss procentandel av verksamhetsutövarna och handlarna och en viss procentandel av de relevanta produkterna. Vad gäller relevanta produkter från länder eller delar av länder där risken klassificeras som låg eller normal bör behöriga myndigheter dessutom vara skyldiga att kontrollera åtminstone en viss procentandel av verksamhetsutövarna och handlarna. Nivån på kontrollerna bör vara högre för relevanta produkter från länder eller delar av länder som utgör en hög risk medan den kan vara lägre för länder eller delar av länder som utgör en normal eller låg risk. Vid översynen av denna förordning bör kommissionen bedöma och ange kvantifierade mål för de årliga kontroller som ska utföras av behöriga myndigheter, som är lämpliga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning och ett harmoniserat tillvägagångssätt i hela unionen.
- (71) De kontroller av verksamhetsutövare och handlare som utförs av behöriga myndigheter bör omfatta systemen för tillbörlig aktsamhet samt huruvida de relevanta produkterna uppfyller kraven i denna förordning. Kontrollerna bör utföras på grundval av en riskbaserad plan som innehåller sådana riskkriterier som gör det möjligt för behöriga myndigheter att göra en riskanalys av de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som verksamhetsutövare och handlare lämnar in. Riskkriterierna bör beakta den risk för avskogning som finns i fråga om de relevanta råvarorna i produktionslandet, verksamhetsutövarnas och handlarnas tidigare bristande efterlevnad av skyldigheterna i denna förordning och all annan relevant information som behöriga myndigheter har tillgång till. Riskanalysen av förklaringarna om tillbörlig aktsamhet bör göra det möjligt för behöriga myndigheter att identifiera de verksamhetsutövare, handlare och relevanta produkter som bör kontrolleras. Riskanalysen bör utföras med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik i det informationssystem genom vilket förklaringarna om tillbörlig aktsamhet lämnas in. När det är nödvändigt och tekniskt möjligt bör behöriga myndigheter, efter samråd och i nära samarbete med myndigheter i tredjeländer, också kunna utföra kontroller på plats.
- (72) Om riskanalysen av förklaringarna om tillbörlig aktsamhet visar att det finns en hög risk för att vissa relevanta produkter inte uppfyller kraven, bör de behöriga myndigheterna omedelbart kunna vidta interimistiska åtgärder för att förhindra att dessa produkter släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras. Om sådana relevanta produkter förs in på eller ut ur marknaden bör de behöriga myndigheterna begära att tullmyndigheterna tillfälligt stoppar övergången till fri omsättning eller exporten, så att de behöriga myndigheterna kan utföra de kontroller som krävs. En sådan begäran bör meddelas med hjälp av gränssnittssystemet mellan tullmyndigheter och behöriga myndigheter. Ett tillfälligt stopp för utsläppande eller tillhandahållande på unionsmarknaden, för övergång till fri omsättning eller för export bör begränsas till tre arbetsdagar, eller 72 timmar i fråga om lättfördärliga relevanta produkter, utom när de behöriga myndigheterna behöver mer tid för att bedöma om de relevanta råvarorna och de relevanta produkterna uppfyller kraven i denna förordning. I sådana fall bör de behöriga myndigheterna vidta ytterligare interimistiska åtgärder för att förlänga det tillfälliga stoppets varaktighet eller, i fråga om relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden, begära en sådan förlängning hos tullmyndigheterna.
- (73) De behöriga myndigheterna bör regelbundet uppdatera sina planer för kontroller på grundval av erfarenheterna med att utföra dessa kontroller. De verksamhetsutövare som kontinuerligt visar sig uppfylla kraven kan bli föremål för mindre täta kontroller.
- (74) För att säkerställa att denna förordning genomförs och verkställs på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna ha befogenhet att dra tillbaka och återkalla relevanta produkter som inte uppfyller kraven samt att vidta lämpliga korrigerande åtgärder. De bör också säkerställa att verksamhetsutövarns och handlares överträdelse av denna förordning beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.
- (75) För att öka verksamhetsutövarnas och handlarnas ansvarsskyldighet bör kommissionen på sin webbplats offentliggöra förteckningen över slutliga domar mot juridiska personer för överträdelse av denna förordning och de sanktioner som utdömts mot dem. Den informationen skulle kunna hjälpa behöriga myndigheter, andra verksamhetsutövare och handlare att göra sina riskbedömningar och öka konsumenternas och det civila samhällets medvetenhet om verksamhetsutövare och handlare som överträder denna förordning

- (76) Genomförandet av denna förordning kommer att kräva tillräckliga resurser och tillräcklig kapacitet. I detta sammanhang bör medlemsstaterna, utöver nationella resurser, i så stor utsträckning som möjligt utnyttja de tillfällen och möjligheter till stöd som finns på unionsnivå och andra medel, bland annat sammanhållningsfonder och kapacitetsuppbyggnadsinstrument, särskilt inom ramen för instrumentet för tekniskt stöd som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 ⁽¹⁴⁾.
- (77) Med tanke på att avskogningen, skogsförstörelsen och den relaterade handeln är internationell bör behöriga myndigheter samarbeta med varandra, med medlemsstaternas tullmyndigheter, med kommissionen och med administrativa myndigheter i tredjeländer. Behöriga myndigheter bör även samarbeta med de behöriga myndigheterna för tillsyn och verkställighet av andra unionsrättsakter som fastställer krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan i fråga om negativ påverkan på mänskliga rättigheter eller miljö.
- (78) Enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis ankommer det på medlemsstaternas domstolar att säkerställa det rättsliga skyddet för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten. Artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) föreskriver dessutom en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten. I detta avseende bör medlemsstaterna säkerställa att allmänheten, inbegripet fysiska eller juridiska personer som lämnar in väl underbyggda synpunkter i enlighet med denna förordning, har rätt till rättslig prövning i enlighet med de skyldigheter som medlemsstaterna har åtagit sig i egenskap av parter i konventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor av den 25 juni 1998 (Århuskonventionen).
- (79) För att säkerställa att denna förordning förblir relevant och i linje med den handelsmässiga, vetenskapliga och tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över KN-nummer för relevanta produkter som framgår av bilaga I till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁵⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (80) Förordning (EU) nr 995/2010 förbjuder utsläppande på marknaden av timmer från olaglig avverkning eller av trävaror som härrör från sådant timmer. Den förordningen fastställer en skyldighet för verksamhetsutövare som släpper ut timmer på den inre marknaden för första gången att iakta tillbörlig aktsamhet, och en skyldighet för handlare att föra ett spårbart register över sina leverantörer och kunder. I den här förordningen bör skyldigheten att säkerställa att relevanta produkter som släpps ut på marknaden är lagliga, inklusive trä och trävaror, kvarstå och bör kompletteras med ett krav på hållbarhet. Förordning (EU) nr 995/2010 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 ⁽¹⁶⁾ blir därför överflödiga genom den här förordningen förordning och bör upphävas. Timmer och trävaror enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EU) nr 995/2010 motsvarar trä och trävaror som förtecknas i bilaga I till den här förordningen och som innehåller eller har producerats med användning av trä.
- (81) Genom förordning (EG) nr 2173/2005 upprättas ett system med licenser för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) för import av timmer till unionen. Licenssystemet genomförs genom frivilliga partnerskapsavtal med timmerproducerande länder som är avsedda att stoppa olaglig skogsavverkning samt förbättra skogsförvaltningen och därmed sammanhängande handel. Den här förordningen bör bygga på de positiva resultat som har uppnåtts inom ramen för Flegt, särskilt när det gäller ökat deltagande av intressenter och

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

⁽¹⁵⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 607/2012 av den 6 juli 2012 om detaljerade regler för systemet för tillbörlig aktsamhet samt hur ofta och på vilket sätt de övervakningsorganisationer ska kontrolleras som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 177, 7.7.2012, s. 16).

förbättrad skogsförvaltning. Frivilliga partnerskapsavtal kan i särskilda fall komplettera denna förordning när det gäller trävaruprodukternas laglighet. För att respektera pågående bilaterala åtaganden och för att bevara de framsteg som gjorts med de partnerländer som har infört ett operativsystem (Flegtlicensieringsstadiet) och som, när så är relevant och överenskommet, arbetar med nuvarande partner i frivilliga partnerskapsavtal för att dessa ska uppnå detta stadium, bör denna förordning innehålla en bestämmelse om att trä och trävaror som omfattas av en giltig Flegtlicens anses uppfylla laglighetskravet i förordning (EG) nr 2173/2005.

- (82) Även om denna förordning tar upp avskogning och skogsförstörelse, i enlighet med meddelandet Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar, bör skyddet av skogen inte leda till att andra naturliga ekosystem omvandlas eller förstörs. Ekosystem, inbegripet förvaltade ekosystem, såsom våtmarker, savanner och torvmarker är av stor betydelse för de globala ansträngningarna för att bekämpa klimatförändringarna och krisen för den biologiska mångfalden och uppnå andra mål för hållbar utveckling. Det är därför särskilt brådskande att agera för att förhindra omvandling eller förstörelse av sådana ekosystem. Mot bakgrund av unionens fotavtryck på naturliga ekosystem som inte är skogar bör kommissionen utvärdera g, och vid behov ett lägga fram ett lagstiftningsförslag om, möjligheten att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta annan träd- och buskmark senast ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande. Dessutom bör kommissionen senast två år efter dagen för ikraftträdandet utvärdera och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om möjligheten att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta andra naturliga ekosystem, inbegripet annan mark med stora kollager och med ett högt värde för den biologiska mångfalden, exempelvis gräsmarker, torvmarker och våtmarker. Även ekosystem utsätts i allt högre grad för belastningar genom omvandling och förstörelse på grund av råvaruproduktion för unionsmarknaden. Kommissionen bör också bedöma om det är nödvändigt och genomförbart att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta ytterligare råvaror senast två år efter denna förordnings ikraftträdande. Samtidigt bör kommissionen också se över förteckningen över KN-nummer för de relevanta produkter som framgår av bilaga I till denna förordning.
- (83) Med beaktande av Europaparlamentets begäran i dess resolution av den 22 oktober 2020 om en EU-rättslig ram för att stoppa och vända den globala avskogning som drivs av EU, som delas av det stora flertalet av de nästan 1,2 miljoner deltagarna i kommissionens offentliga samråd, bör kommissionen i sin utvärdering och i eventuella framtida lagstiftningsförslag om en utvidgning av denna förordnings tillämpningsområde fokusera på ekosystem som inte är skogar samt omvandling och förstörelse av sådana ekosystem.
- (84) När det vid tillämpningen av denna förordning är nödvändigt att behandla personuppgifter, bör dessa uppgifter behandlas i enlighet med unionsrätten om skydd av personuppgifter. All behandling av personuppgifter enligt denna förordning omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾ och (EU) 2018/1725⁽¹⁸⁾, beroende på vad som är tillämpligt.
- (85) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bekämpa avskogning och skogsförstörelse genom att minska konsumtionen i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (86) Verksamhetsutövare, handlare och behöriga myndigheter bör ges en rimlig frist för att förbereda sig för att uppfylla kraven i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om utsläppande och tillhandahållande på unionsmarknaden samt export från unionen av relevanta produkter som förtecknas i bilaga I som innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror, nämligen nötkreatur, kakao, kaffe, oljepalm, gummi, soja och trä, i syfte att

- a) minimera unionens bidrag till avskogning och skogsförstörelse världen över, och på så sätt bidra till en minskning av den globala avskogningen,

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

b) minska unionens bidrag till växthusgasutsläpp och global förlust av biologisk mångfald.

2. Med undantag för vad som föreskrivs i artikel 37.3 ska denna förordning inte tillämpas på relevanta produkter som förtecknas i bilaga I som producerats före det datum som anges i artikel 38.1.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *relevanta råvaror*: nötkreatur, kakao, kaffe, oljepalm, gummi soja och trä.
2. *relevanta produkter*: produkter som förtecknas i bilaga I som innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror.
3. *avskogning*: omvandling av skog till jordbruksanvändning, oberoende av om omvandlingen är orsakad av människan eller inte.
4. *skog*: ett markområde som omfattar mer än 0,5 hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 10 % av ytan, eller med träd som kan uppnå dessa tröskelvärden på platsen, utom mark som övervägande används i jordbruk eller som urban mark.
5. *jordbruksanvändning*: användning av mark för jordbruksändamål, inbegripet för jordbruksplanteringar, och uttagen jordbruksareal samt för uppfödning av boskap.
6. *jordbruksplantering*: mark med trädbestånd i jordbruksproduktionssystem, t.ex. fruktodlingar, oljepalimplantager, olivlundar och skogsjordbrukssystem där grödor odlas under trädskärm; den omfattar alla planteringar av relevanta råvaror utom trä; jordbruksplanteringar omfattas inte av definitionen av skog.
7. *skogsförstörelse*: strukturella ändringar av krontäckning i form av omvandling av
 - a) urskog eller naturligt föryngrad skog till skogsplantager eller till annan träd- och buskmark, eller
 - b) urskog till planterad skog.
8. *urskog*: naturligt föryngrad skog med inhemska trädarter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig aktivitet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.
9. *naturligt föryngrad skog*: skog som till övervägande del består av träd och som anlagts genom naturlig föryngring; det omfattar något av följande:
 - a) Skog för vilken det inte går att urskilja om den är planterad eller naturligt föryngrad.,
 - b) Skog med en blandning av naturligt föryngrade inhemska trädarter och planterade eller sådda träd, och där de naturligt föryngrade träden förväntas utgöra huvuddelen av virkesförrådet vid mognad.
 - c) Skottskog från träd som ursprungligen anlagts genom naturlig föryngring,
 - d) Naturligt föryngrade träd av introducerade arter.
10. *planterad skog*: skog som till övervägande del består av träd som anlagts genom plantering och/eller avsiktlig sådd, förutsatt att de planterade eller sådda träden förväntas utgöra mer än femtio procent av virkesförrådet vid mognad. Det omfattar även sticklingar från träd som ursprungligen planterats eller såtts.
11. *skogsplantage*: planterad skog som brukas intensivt och som vid plantering och mogen skog uppfyller samtliga följande kriterier: en eller två arter, samma åldersklass och regelbundna avstånd.; den omfattar plantager med kort omloppstid för trä, fiber och energi, men inte skog som planterats som skydd eller för återställande av ekosystem samt inte heller skog som anlagts genom plantering eller sådd och som vid mogen skog liknar eller kommer att likna naturligt föryngrad skog.

12. *träd- och buskmark*: ett markområde som inte klassificeras som skog och som omfattar mer än 0,5 hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 5 och 10 % av ytan, eller med träd som kan uppnå dessa tröskelvärden på platsen, eller med ett kombinerat täcke av snår, buskar och träd som täcker mer än 10 %, utom mark som övervägande används i jordbruk eller som urban mark.
13. *avskogningsfri*:
 - a) de relevanta produkterna innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror som producerats på mark där ingen avskogning ägt rum efter den 31 december 2020, och
 - b) när det gäller en relevant produkt som innehåller eller har producerats med användning av trä, att skogen har avverkats utan att orsaka skogsförstörelse efter den 31 december 2020.
14. *producerad*: som odlats, avverkats, eller erhållits från eller hållits på relevanta markområden, eller, när det gäller boskap, på anläggningar.
15. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet släpper ut relevanta produkter på marknaden eller exporterar dem.
16. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en relevant råvara eller relevant produkt på unionsmarknaden.
17. *handlare*: varje person i leveranskedjan som inte är verksamhetsutövare och som i samband med kommersiell verksamhet tillhandahåller relevanta produkter på marknaden.
18. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en relevant produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
19. *i samband med kommersiell verksamhet*: för bearbetningssyften, för distribution till kommersiella eller icke-kommersiella konsumenter eller för användning i verksamhetsutövarens eller handlarens egen affärsverksamhet.
20. *person*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av personer som enligt unionsrätten eller nationell rätt tillerkänns rättskapacitet utan att vara juridisk person.
21. *person som är etablerad i unionen*:
 - a) för fysiska personer, varje person vars bosättningsort är belägen i unionen,
 - b) för juridiska personer och sammanslutningar av personer, varje person vars säte, huvudkontor eller ett fasta etableringsställe är beläget i unionen.
22. *ombud*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som, i enlighet med artikel 6, enligt skriftlig fullmakt från en verksamhetsutövare eller från en handlare har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter som har samband med verksamhetsutövarens eller handlarens skyldigheter enligt denna förordning.
23. *ursprungsland*: land eller territorium som avses i artikel 60 i förordning (EU) nr 952/2013.
24. *produktionsland*: det land eller territorium där den relevanta råvaran eller den relevanta råvara som används i produktionen av, eller som ingår i, en relevant produkt producerades.
25. *produkter som inte uppfyller kraven*: relevanta produkter som inte uppfyller kraven i artikel 3.
26. *försumbar risk*: den risknivå som gäller för relevanta råvaror och relevanta produkter, om dessa råvaror eller produkter, på grundval av en fullständig bedömning av både produktspecifik och allmän information, och, vid behov, av tillämpningen av lämpliga riskreducerande åtgärder, inte ger anledning till farhågor om att de inte uppfyller kraven i artikel 3 a eller b.
27. *markområde*: ett stycke mark inom en enda fastighet, enligt lagstiftningen i produktionslandet, där förhållandena är tillräckligt homogena för att en övergripande bedömning ska kunna göras av den risk för avskogning och skogsförstörelse som är förknippad med de relevanta råvaror som produceras där.
28. *geolokalisering*: det geografiska läget för ett markområde som beskrivs med hjälp av koordinater för latitud och longitud motsvarande minst en latitud- och longitudpunkt med minst sex decimaler; för markområden på mer än fyra hektar som används för produktion av andra relevanta råvaror än nötkreatur, ska detta anges med hjälp av polygoner med ett tillräckligt antal latitud- och longitudpunkter för att ange varje markområdes omkrets.
29. *anläggning*: en lokal, byggnad eller, vid utedrift, miljö eller plats där boskap hålls, på tillfällig eller permanent basis.

30. *mikroföretag samt små och medelstora företag*: mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽¹⁹⁾.
31. *väl underbyggda synpunkter*: ett vederbörligen motiverat påstående som grundar sig på objektiv och verifierbar information om en sådan bristande efterlevnad av denna förordning som kan kräva att behöriga myndigheter ingriper.
32. *behöriga myndigheter*: myndigheter som utsetts enligt artikel 14.1.
33. *tullmyndigheter*: tullmyndigheter enligt definitionen i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 952/2013.
34. *tullområde*: område enligt definitionen i artikel 4 i förordning (EU) nr 952/2013.
35. *tredjeländ*: ett land eller territorium utanför unionens tullområde.
36. *övergång till fri omsättning*: det förfarande som anges i artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.
37. *export*: det förfarande som anges i artikel 269 i förordning (EU) nr 952/2013.
38. *relevanta produkter som förs in på marknaden*: sådana relevanta produkter från tredjeländer som hänförs till tullförfarandet för övergång till fri omsättning som är avsedda att släppas ut på unionsmarknaden och inte är avsedda för privat användning eller konsumtion inom unionens tullområde.
39. *relevanta produkter som förs ut ur marknaden*: relevanta produkter som hänförs till tullförfarandet export.
40. *relevant lagstiftning i produktionslandet*: de lagar som är tillämpliga i produktionslandet när det gäller produktionsområdets rättsliga status i fråga om
 - a) markrättigheter,
 - b) miljöskydd,
 - c) skogsrelaterade regler om bland annat skogsbruk och bevarande av den biologiska mångfalden, när dessa är direkt relaterade till avverkning av virkesråvara,
 - d) tredje parts rättigheter,
 - e) arbetstagares rättigheter,
 - f) mänskliga rättigheter som är skyddade enligt internationell rätt,
 - g) principen om fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke, inbegripet som avses i FN:s deklaration om urfolks rättigheter,
 - h) skatte-, antikorrupsions-, handels- och tullbestämmelser.

Artikel 3

Förbud

Relevanta råvaror och relevanta produkter får inte släppas ut, eller tillhandahållas på marknaden eller exporteras om inte samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De är avskogningsfria.
- b) De har producerats i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet.
- c) De omfattas av en förklaring om tillbörlig aktsamhet.

KAPITEL 2

VERKSAMHETSUTÖVARES OCH HANDLARES SKYLDIGHETER

Artikel 4

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

1. Verksamhetsutövare ska visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 innan de släpper ut relevanta produkter på marknaden, eller exporterar dem, för att visa att de relevanta produkterna uppfyller kraven i artikel 3.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

2. Verksamhetsutövare får inte släppa ut relevanta produkter på marknaden eller exportera dem utan att först ha lämnat in en förklaring om tillbörlig aktsamhet. Verksamhetsutövare som visat tillbörlig aktsamhet enligt artikel 8 och konstaterar att de relevanta produkterna uppfyller kraven i artikel 3 ska, innan de släpper ut de relevanta produkterna på marknaden eller exporterar dem, göra en förklaring om tillbörlig aktsamhet tillgänglig för de behöriga myndigheterna via det informationssystem som avses i artikel 33. En sådan elektroniskt tillgänglig och överförbar förklaring om tillbörlig aktsamhet ska innehålla den information som anges i bilaga II för de relevanta produkterna och en förklaring från verksamhetsutövaren att verksamhetsutövaren utövat tillbörlig aktsamhet och att ingen eller endast en försumbar risk konstaterats.
3. Genom att göra förklaringen om tillbörlig aktsamhet tillgänglig för behöriga myndigheter ska verksamhetsutövaren ta ansvar för att de relevanta produkterna uppfyller kraven i artikel 3. Verksamhetsutövaren ska bevara dokumentation om förklaringar om tillbörlig aktsamhet i fem år från det att förklaringen lämnats in via det informationssystem som avses i artikel 33.
4. Verksamhetsutövare får inte släppa ut relevanta produkter på marknaden eller exportera dem om en eller flera av följande omständigheter råder:
 - a) De relevanta produkterna uppfyller inte kraven.
 - b) Förfarandet för tillbörlig aktsamhet har påvisat en icke försumbar risk för att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven.
 - c) Verksamhetsutövaren kunde inte uppfylla de skyldigheter som avses i punkterna 1 och 2.
5. Verksamhetsutövare som erhåller eller får kännedom om relevant ny information, inbegripet väl underbyggda synpunkter, som tyder på att en relevant produkt som de har släppt ut på marknaden eventuellt inte uppfyller kraven i denna förordning ska omedelbart informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där de släppt ut den relevanta produkten på marknaden samt de handlare som de levererade den relevanta produkten till. Vid export ska verksamhetsutövaren informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är produktionsland.
6. Verksamhetsutövare ska erbjuda behöriga myndigheter allt bistånd som krävs för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i artikel 18, framför allt tillträde till lokaler och tillgängliggörande av handlingar och register.
7. Verksamhetsutövare ska, till verksamhetsutövare och handlare längre ned i leveranskedjan för de relevanta produkter som de har släppt ut på marknaden eller exporterat, lämna all information som krävs för att visa att tillbörlig aktsamhet har utövats och att ingen eller endast en försumbar risk konstaterats, inbegripet referensnumren för de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som rör dessa produkter.
8. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska verksamhetsutövare som är små och medelstora företag (*små och medelstora verksamhetsutövare*) vara undantagna från skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet för relevanta produkter som ingår i eller har producerats med användning av de relevanta produkter som redan har varit föremål för tillbörlig aktsamhet i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och för vilken en förklaring om tillbörlig aktsamhet redan har lämnats in i enlighet med artikel 33. I sådana fall ska små och medelstora verksamhetsutövare på begäran lämna referensnumret för förklaringen om tillbörlig aktsamhet till de behöriga myndigheterna. För delar av relevanta produkter som inte har varit föremål för tillbörlig aktsamhet ska små och medelstora verksamhetsutövare visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.
9. Verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag får hänvisa till förklaringar om tillbörlig aktsamhet som redan har lämnats in i enlighet med artikel 33 först efter att ha förvässat sig om att tillbörlig aktsamhet avseende de relevanta produkter som ingår i eller har producerats med användning av de relevanta produkterna har visats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. De ska inkludera referensnumren för sådana förklaringar om tillbörlig aktsamhet som redan har lämnats in i enlighet med artikel 33 i de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som de lämnar in enligt punkt 2 i den här artikeln. För delar av relevanta produkter som inte har varit föremål för tillbörlig aktsamhet ska verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.
10. Verksamhetsutövare som hänvisar till en förklaring om tillbörlig aktsamhet som redan har lämnats in i enlighet med artikel 33 ska behålla ansvaret för att den relevanta produkten uppfyller kraven i artikel 3, inbegripet att ingen eller endast en försumbar risk har konstaterats, innan de släpper ut sådana relevanta produkter på marknaden eller exporterar dem.

Artikel 5

Handlares skyldigheter

1. Handlare som inte är små och medelstora företag ska anses vara verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag och ska omfattas av skyldigheterna och bestämmelserna i artiklarna 3, 4, 6, 8–13, 16.8–16.11 och 18 när det gäller de relevanta råvaror och relevanta produkter som de tillhandahåller på marknaden.

2. Handlare som är små eller medelstora företag får endast tillhandahålla relevanta produkter på marknaden om de har den information som krävs enligt punkt 3.
3. Handlare som är små eller medelstora företag ska samla in och bevara följande information om de relevanta produkter som de avser att tillhandahålla på marknaden:
 - a) Namn, registrerat handelsnamn eller registrerat varumärke, postadress, e-postadress och, i förekommande fall, en webbadress för de verksamhetsutövare eller handlare som har levererat de relevanta produkterna till dem, samt referensnumren för de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som rör dessa produkter.
 - b) Namn, registrerat handelsnamn eller registrerat varumärke, postadress, e-postadress och, i förekommande fall, en webbadress för de verksamhetsutövare eller handlare som de har levererat de relevanta produkterna till.
4. Handlare som är små eller medelstora företag ska bevara den information som avses i punkt 3 i minst fem år från och med datumet för tillhandahållande på marknaden och ska på begäran lämna informationen till de behöriga myndigheterna.
5. Handlare som är små eller medelstora företag och som erhåller eller får kännedom om relevant ny information, inbegripet väl underbyggda synpunkter, som tyder på att en relevant produkt som de har tillhandahållit på marknaden eventuellt inte uppfyller kraven i denna förordning ska omedelbart informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där de gjort den relevanta produkten tillgänglig på marknaden samt de handlare som de har levererat den relevanta produkten till.
6. Handlare, oavsett om de är små och medelstora företag eller inte, ska erbjuda de behöriga myndigheterna allt bistånd som krävs för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i artiklarna 18 och 19, inbegripet tillträde till lokaler och tillgängliggörande av handlingar och register.

Artikel 6

Ombud

1. En verksamhetsutövare eller handlare får ge ett ombud i uppdrag att på dennes vägnar lämna in förklaringen om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2. I sådana fall förblir verksamhetsutövaren eller handlaren ansvarig för att den relevanta produkten uppfyller kraven i artikel 3.
2. Ombudet ska på begäran lämna en kopia av fullmakten på ett av de officiella språken i unionen till de behöriga myndigheterna och en kopia på ett av de officiella språken i den medlemsstat där förklaringen om tillbörlig aktsamhet handhas eller, om detta inte är möjligt, på engelska.
3. En verksamhetsutövare som är en fysisk person eller ett mikroföretag får bemyndiga nästa verksamhetsutövare eller handlare längre ned i leveranskedjan, som inte är en fysisk person eller ett mikroföretag, att agera som ombud. En sådan nästa verksamhetsutövare eller handlare längre ned i leveranskedjan får inte släppa ut eller tillhandahålla relevanta produkter på marknaden eller exportera dem, utan att lämna in förklaringen om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2 på den verksamhetsutövarens vägnar. I sådana fall ska den verksamhetsutövare som är en fysisk person eller ett mikroföretag behålla ansvaret för att den relevanta produkten uppfyller kraven i artikel 3 och ska till den nästa verksamhetsutövaren eller handlaren längre ned i leveranskedjan lämna all information som krävs för att bekräfta att tillbörlig aktsamhet har utövats och att ingen eller endast försumbar risk har konstaterats.

Artikel 7

Utsläppande på marknaden när verksamhetsutövaren är etablerad i tredjeland

Om en fysisk eller juridisk person som är etablerad utanför unionen släpper ut relevanta produkter på marknaden, ska den första fysiska eller juridiska person som är etablerad i unionen och som tillhandahåller sådana relevanta produkter på marknaden anses vara verksamhetsutövare enligt denna förordning.

Artikel 8

Tillbörlig aktsamhet

1. Innan de relevanta produkterna släpps ut på marknaden, eller innan de exporteras, ska verksamhetsutövare visa tillbörlig aktsamhet i fråga om samtliga relevanta produkter som levererats av varje leverantör.
2. Med tillbörlig aktsamhet avses följande:
 - a) Att den information, de uppgifter och de handlingar som krävs för att uppfylla kraven i artikel 9 samlas in.
 - b) Att riskbedömningsåtgärder enligt artikel 10 vidtas.

- c) Att riskreduceringsåtgärder enligt artikel 11 vidtas.

Artikel 9

Informationskrav

1. Verksamhetsutövare ska samla in information, handlingar och uppgifter som visar att de relevanta produkterna uppfyller kraven i artikel 3. I detta syfte ska verksamhetsutövare samla in, organisera och i fem år från och med datumet för utsläppande på marknaden eller för exporten av de relevanta produkterna bevara följande information, åtföljd av bevisning, om varje relevant produkt:

- a) En beskrivning, inklusive handelsnamn och typ av relevant produkt samt, när det gäller relevanta produkter som innehåller eller har producerats med användning av trä, artens gängse benämning och dess fullständiga vetenskapliga namn. Produktbeskrivningen ska innehålla en förteckning över de relevanta råvaror eller relevanta produkter som ingår i eller används för att tillverka dessa produkter.
- b) Kvantiteten av de relevanta produkterna; för relevanta produkter som förs in eller ut ur marknaden ska kvantiteten uttryckas i kilogram nettovikt och, i tillämpliga fall, i den extra mängdenhet som anges i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽²⁰⁾ mot den angivna koden i det harmoniserade systemet, eller i alla andra fall, ska kvantiteten uttryckas i nettovikt, eller i tillämpliga fall, nettovolym eller antal enheter. En extra mängdenhet är tillämplig när den definieras på ett konsekvent sätt för alla underrubriker i den kod i det harmoniserade systemet som anges i förklaringen om tillbörlig aktsamhet.
- c) Produktionsland och, i förekommande fall, delar därav.
- d) Geolokalisering för alla markområden där de relevanta råvaror som den relevanta produkten innehåller eller med vilka den har framställts producerades, samt produktionsdatum eller produktionsstidsrymd. Om en relevant produkt innehåller eller har framställts med relevanta råvaror som har producerats på olika markområden ska geolokaliseringen för alla olika markområden ingå. All avskogning eller skogsförstörelse på markområdena i fråga ska automatiskt medföra att alla relevanta råvaror och relevanta produkter från dessa markområden inte längre får släppas ut, eller tillhandahållas på marknaden eller exporteras. När det gäller relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av nötkreatur, och när det gäller sådana relevanta produkter som har utfodrats med relevanta produkter, ska geolokaliseringen avse samtliga anläggningar där nötkreaturen har hållits. När det gäller alla andra produkter i bilaga I ska geolokaliseringen avse markområdena.
- e) Namn, adress och e-postadress till alla företag eller personer från vilka de har tagit emot leveranser av de relevanta produkterna.
- f) Namn, adress och e-postadress till alla företag, verksamhetsutövare eller handlare som de relevanta produkterna har levererats till.
- g) Tillräckligt entydig och verifierbar information om att de relevanta produkterna är avskogningsfria.
- h) Tillräckligt entydig och verifierbar information om att relevanta råvaror har producerats i enlighet med den relevanta lagstiftningen i produktionslandet, inbegripet överenskommelser som ger rätt att använda respektive område för produktion av den relevanta råvaran.

2. Verksamhetsutövaren ska på begäran göra den information, de handlingar och de uppgifter som samlats in enligt denna artikel tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

Artikel 10

Riskbedömning

1. Verksamhetsutövare ska verifiera och analysera den information som samlats in i enlighet med artikel 9 och all annan relevant dokumentation. På grundval av den informationen och dokumentationen ska verksamhetsutövarna göra en riskbedömning för att fastställa om det finns en risk för att de relevanta produkter som är avsedda att släppas ut på marknaden eller exporteras inte uppfyller kraven. Verksamhetsutövare får inte släppa ut de relevanta produkterna på marknaden eller exportera dem om inte riskbedömningen påvisar att det inte finns någon eller endast en försumbar risk för att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven.

⁽²⁰⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

2. Vid riskbedömningen ska hänsyn särskilt tas till följande kriterier:
 - a) Tilldelningen av risk till det berörda produktionslandet eller delar därav i enlighet med artikel 29.
 - b) Förekomsten av skog i produktionslandet eller delar därav.
 - c) Förekomsten av urfolk i produktionslandet eller delar därav.
 - d) Samråd och samarbete i god tro med urfolk i produktionslandet eller delar därav.
 - e) Förekomsten av vederbörligen motiverade påståenden från urfolk, som grundar sig på objektiv och verifierbar information, om användningen av eller äganderätten till det område som används för att producera den relevanta råvaran.
 - f) Den allmänna förekomsten av avskogning eller skogsförstörelse i produktionslandet eller delar därav.
 - g) Källan, tillförlitligheten och giltigheten samt länkar till annan tillgänglig dokumentation av den information som avses i artikel 9.1.
 - h) Farhågor gällande produktions- och ursprungslandet, eller delar av dessa på grund av exempelvis korruptionsnivån, den allmänna förekomsten av dokumentations- och uppgiftsförfalskning, bristande brottsbekämpning, kränkningar av internationella mänskliga rättigheter, väpnad konflikt eller förekomst av sanktioner som införts av FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd.
 - i) Den relevanta leveranskedjans komplexitet och förädlingsstadiet för de relevanta produkterna, särskilt svårigheter att koppla relevanta produkter till det markområde där de relevanta råvarorna har producerats.
 - j) Risken för kringgående av denna förordning eller blandning med relevanta produkter som är av okänt ursprung eller har producerats i områden där avskogning eller skogsförstörelse har ägt rum eller fortfarande äger rum.
 - k) Slutsatser från möten i kommissionens expertgrupper till stöd för genomförandet av denna förordning, som offentliggörs i kommissionens register över expertgrupper.
 - l) Väl underbyggda synpunkter som lämnats in enligt artikel 31, och information om verksamhetsutövares eller handlares tidigare bristande efterlevnad av denna förordning i den relevanta leveranskedjan.
 - m) Information som skulle kunna tyda på att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven.
 - n) Kompletterande information om efterlevnaden av denna förordning. Det kan röra sig om information från certifieringssystem eller andra system som kontrollerats av tredje part, inbegripet frivilliga system som erkänts av kommissionen enligt artikel 30.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽²¹⁾, förutsatt att informationen uppfyller kraven i artikel 9 i denna förordning.
3. Träprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 2173/2005 och av en giltig Flegtlicens från ett fungerande licenssystem ska anses uppfylla kraven i artikel 3 b i den här förordningen.
4. Verksamhetsutövare ska dokumentera, och se över, riskbedömningarna minst en gång om året och på begäran göra dem tillgängliga för de behöriga myndigheterna. Verksamhetsutövare ska kunna visa hur den insamlade informationen har kontrollerats mot de riskbedömningskriterier som anges i punkt 2 och hur de har fastställt risknivån.

Artikel 11

Riskreducering

1. Utom i de fall då en riskbedömning som utförts i enlighet med artikel 10 har påvisat att det inte finns någon eller endast en försumbar risk för att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven, ska verksamhetsutövaren innan de relevanta produkterna släpps ut på marknaden eller exporteras, anta sådana riskreducerande förfaranden och åtgärder som är tillräckliga för att undanröja risken eller uppnå endast en försumbar risk. Sådana procedurer och åtgärder får inkludera något av följande:
 - a) Krav på ytterligare information, data eller handlingar.

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- b) Oberoende undersökningar eller revisioner.
- c) Andra åtgärder som avser informationskraven i artikel 9.

Sådana förfaranden och åtgärder kan även inbegripa stöd till den verksamhetsutövarens leverantörers, särskilt småbrukares, efterlevnad av denna förordning genom kapacitetsuppbyggnad och investeringar.

2. Verksamhetsutövare ska ha infört lämpliga och proportionella riktlinjer, kontroller och förfaranden för att på ett effektivt sätt minska och hantera riskerna för att relevanta produkter inte uppfyller kraven. Dessa riktlinjer, kontroller och förfaranden ska omfatta följande:

- a) Rutiner för modellriskhantering, rapportering, dokumentation, intern kontroll och efterlevnadskontroll, inbegripet utnämning av en regelefterlevnadsansvarig på ledningsnivå för verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag.
- b) En oberoende granskningsfunktion för att granska de interna riktlinjer, kontroller och förfaranden som avses i led a för alla verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag.

3. Besluten om riskreducerande förfaranden och åtgärder ska dokumenteras, ses över minst en gång om året och på begäran göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna. Verksamhetsutövare ska kunna visa hur beslut om riskreducerande förfaranden och åtgärder fattades.

Artikel 12

Upprättande och underhåll av system för tillbörlig aktsamhet, rapportering och dokumentation

1. För att kunna visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 ska verksamhetsutövare inrätta och uppdatera förfaranden och åtgärder som säkerställer att de relevanta produkter som de släpper ut på marknaden eller exporterar uppfyller kraven i artikel 3 (*system för tillbörlig aktsamhet*).

2. Verksamhetsutövare ska se över systemet för tillbörlig aktsamhet minst en gång om året. Om verksamhetsutövare får kännedom om nya omständigheter som kan påverka systemet för tillbörlig aktsamhet, ska de uppdatera systemet för tillbörlig aktsamhet för att beakta dessa nya omständigheter. Verksamhetsutövare ska bevara dokumentation om uppdateringar i systemet för tillbörlig aktsamhet i fem år.

3. Verksamhetsutövare som inte omfattas av kategorierna små och medelstora företag, inklusive mikroföretag eller fysiska personer ska varje år offentligt rapportera om sitt system för tillbörlig aktsamhet och om de åtgärder de vidtagit för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 8 med så bred spridning som möjligt, bland annat via internet. Verksamhetsutövare som även omfattas av andra unionsrättsakter med krav på tillbörlig aktsamhet i värdekedjan kan uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt denna punkt genom att inkludera den information som krävs i sin rapportering enligt de andra unionsrättsakterna.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens dataskyddslagstiftning ska den rapportering som avses i punkt 3, innehålla följande information rörande relevanta råvaror och relevanta produkter:

- a) En sammanfattning av den information som avses i artikel 9.1 a, b och c.
- b) Slutsatserna av riskbedömningen enligt artikel 10 och de åtgärder som vidtagits enligt artikel 11 samt en beskrivning av den information och de styrkande underlag som erhållits och använts för att bedöma risken.
- c) I tillämpliga fall, en beskrivning av processen för samråd med urfolk, lokalsamhällen och andra innehavare av hävdvunnen markbesittningsrätt eller civilsamhällesorganisationer som finns på produktionsområdet för de relevanta råvarorna och de relevanta produkterna.

5. Verksamhetsutövare ska under minst fem år bevara all dokumentation om tillbörlig aktsamhet, exempelvis alla register, åtgärder och förfaranden enligt artikel 8. De ska på begäran ge de behöriga myndigheterna tillgång till den dokumentationen.

Artikel 13

Förenklade krav på tillbörlig aktsamhet

1. Verksamhetsutövare som släpper ut relevanta produkter på marknaden eller exporterar dem behöver inte fullgöra de skyldigheter som anges i artiklarna 10 och 11 om de, efter att ha gjort en bedömning av den relevanta leveranskedjans komplexitet och risken för kringgående av denna förordning eller risken för blandning med relevanta produkter av okänt ursprung eller med ursprung i högriskländer eller normalriskländer eller delar därav, har förvissat sig om att alla relevanta råvaror och relevanta produkter har producerats i länder eller delar av länder där risken klassificerats som låg i enlighet med artikel 29. I sådana fall ska verksamhetsutövaren på begäran ge den behöriga myndigheten tillgång till relevant dokumentation som visar att det finns en försumbar risk för kringgående av denna förordning eller för blandning med produkter av okänt ursprung eller med ursprung i högriskländer eller normalriskländer eller delar därav.
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 i denna artikel, ska en verksamhetsutövare - om denne, bland annat genom den bedömning som utförs enligt punkt 1 i denna artikel, inbegripet när det gäller väl underbyggda synpunkter som lämnats in enligt artikel 31, erhåller eller får kännedom om relevant information som skulle kunna tyda på att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven i denna förordning eller att denna förordning kringgås - fullgöra alla skyldigheter enligt artiklarna 10 och 11 och ska omedelbart vidarebefordra all relevant information till den behöriga myndigheten.
3. Om en behörig myndighet får kännedom om information som tyder på en risk för ett kringgående av denna förordning, inbegripet fall där relevanta råvaror eller relevanta produkter tillverkas i ett normalriskland eller i ett högriskland eller en del därav och därefter bearbetas i ett lågriskland eller en del därav där de släpps ut på eller förs ut ur marknaden, ska den behöriga myndigheten vidta omedelbara åtgärder i enlighet med artikel 17.1 och vid behov vidta interimistiska åtgärder i enlighet med artikel 23.

KAPITEL 3

SKYLDIGHETER FÖR MEDLEMSSTATERNA OCH DERAS BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 14

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning.
2. Senast den 30 december 2023 ska medlemsstaterna informera kommissionen om namnen på, samt adresserna och kontaktuppgifterna till, de behöriga myndigheter som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om dessa uppgifter ändras.
3. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål göra förteckningen över behöriga myndigheter allmänt tillgänglig på sin webbplats. Kommissionen ska regelbundet uppdatera förteckningen på grundval av uppdateringar från medlemsstaterna.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter och resurser samt tillräckligt funktionellt oberoende för att fullgöra de skyldigheter som anges i detta kapitel.

Artikel 15

Tekniskt stöd, vägledning samt informationsutbyte

1. Utan att det påverkar verksamhetsutövares skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 8 får medlemsstaterna ge verksamhetsutövare tekniskt och annat stöd samt vägledning. Kommissionen får också, i samarbete med medlemsstaterna, vid behov ge vägledning till verksamhetsutövare och behöriga myndigheter. Det tekniska och andra stödet samt vägledningen ska ta hänsyn till situationen för små och medelstora företag, inklusive mikroföretag och fysiska personer, för att underlätta efterlevnaden av denna förordning, inbegripet vad gäller omvandling av data från relevanta system för att identifiera geolokaliseringen med avseende på det informationssystem som inrättas enligt artikel 33. Den ska även ta hänsyn till relevant befintlig och framtida unionsrättsakter som innehåller skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet.
2. Medlemsstaterna ska underlätta utbyte och spridning av relevant information och av bästa praxis vad gäller genomförandet av denna förordning, framför allt i syfte att hjälpa verksamhetsutövare med riskbedömningen enligt artikel 10.
3. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska kontinuerligt övervaka och utbyta information om alla betydande förändringar i handelsmönstret för relevanta produkter som kan leda till att denna förordning kringgås.

4. Bistånd ska ges på ett sätt som inte äventyrar behöriga myndigheters oberoende, rättsliga skyldigheter eller ansvar vid verkställandet av denna förordning.

5. Kommissionen får underlätta ett harmoniserat genomförande av denna förordning genom att utfärda relevanta riktlinjer och genom att verka för att informationsutbyte, samordning och samarbete sker i tillräcklig omfattning mellan behöriga myndigheter, mellan behöriga myndigheter och tullmyndigheter samt mellan behöriga myndigheter och kommissionen.

Artikel 16

Skyldighet att utföra kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller inom sitt territorium för att fastställa om verksamhetsutövare och handlare som är etablerade i unionen efterlever denna förordning. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller inom sitt territorium för att fastställa huruvida de relevanta produkter som verksamhetsutövaren eller handlaren har släppt ut eller avser att släppa ut på marknaden, har tillhandahållit eller avser att tillhandahålla på marknaden eller har exporterat eller avser att exportera uppfyller kraven i denna förordning.

2. De kontroller som avses i punkt 1 i denna artikel ska utföras i enlighet med artiklarna 18 och 19.

3. De behöriga myndigheterna ska använda en riskbaserad metod för att fastställa vilka kontroller som ska utföras. Riskkriterierna ska fastställas på grundval av en analys av risken för bristande efterlevnad av denna förordning, med särskilt beaktande av de relevanta råvarorna, leveranskedjornas komplexitet och längd, inbegripet huruvida de omfattar blandning av relevanta produkter, och bearbetningsstadiet för den relevanta produkten, huruvida de berörda markområdena gränsar till skogar, tilldelningen av risk till länder eller delar därav i enlighet med artikel 29, inbegripet särskilt beaktande av situationen i länder eller delar därav som klassificerats som hög risk, verksamhetsutövares eller handlares tidigare bristande efterlevnad av denna förordning, risken för kringgående och all annan relevant information. Riskanalysen ska bygga på den information som avses i artiklarna 9 och 10 och får bygga på informationen i det informationssystem som avses i artikel 33 och får stödjas av andra relevanta källor såsom övervakningsdata, riskprofiler från internationella organisationer, väl underbyggda synpunkter som lämnats in enligt artikel 31 eller slutsatser från kommissionens expertgruppsmöten.

4. Kommissionen ska vid behov fastställa och regelbundet se över och uppdatera vägledande riskkriterier på unionsnivå, i enlighet med punkt 3, och informera behöriga myndigheter om dessa.

5. För att utföra de kontroller som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna upprätta årliga planer som åtminstone innehåller följande:

a) Nationella riskkriterier som fastställts i enlighet med punkt 3, för fastställande av vilka kontroller som är nödvändiga; vilka bygger på eventuella vägledande riskkriterier på unionsnivå som kommissionen fastställer i enlighet med punkt 4 och systematiskt inbegripa riskkriterier för länder eller delar därav som klassificerats som hög risk.

b) Urvalet av verksamhetsutövare och handlare som ska kontrolleras; det urvalet ska grundas på de nationella riskkriterier som avses i led a, bland annat med hjälp av informationen i det informationssystem som avses i artikel 33 och elektronisk databehandlingsteknik; för varje verksamhetsutövare eller handlare som ska kontrolleras får behöriga myndigheter ange särskilda förklaringar om tillbörlig aktsamhet som ska kontrolleras.

6. Behöriga myndigheters årliga översyn av planerna ska systematiskt bygga på kontrollresultaten och erfarenheterna från genomförandet av de planer som avses i punkt 5, i syfte att förbättra deras effektivitet.

7. Behöriga myndigheter ska informera andra behöriga myndigheter och kommissionen om sina kontrollplaner och om uppdateringar av dessa. Behöriga myndigheter ska utbyta information om och samordna utvecklingen och tillämpningen av de riskkriterier som avses i punkt 5 med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och med kommissionen, i syfte att göra verkställandet av denna förordning mer ändamålsenligt.

8. Varje medlemsstat ska säkerställa att de årliga kontroller som utförs av dess behöriga myndigheter enligt punkt 1 i denna artikel omfattar minst 3 % av de verksamhetsutövare som släpper ut eller tillhandahåller på marknaden eller exporterar relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av relevanta råvaror som har producerats i produktionsländer eller delar därav som har klassificerats som normal risk i enlighet med artikel 29.

9. Varje medlemsstat ska säkerställa att de årliga kontroller som utförs av dess behöriga myndigheter enligt punkt 1 i denna artikel omfattar minst 9 % av de verksamhetsutövare som släpper ut eller tillhandahåller på marknaden eller exporterar relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av relevanta råvaror samt 9 % av kvantiteten av var och en av de relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av relevanta råvaror som har producerats i länder eller delar därav som klassificerats som hög risk i enlighet med artikel 29.

10. Varje medlemsstat ska säkerställa att de årliga kontroller som utförs av dess behöriga myndigheter enligt punkt 1 i denna artikel omfattar minst 1 % av de verksamhetsutövare som släpper ut eller tillhandahåller på marknaden eller exporterar relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av relevanta råvaror som har producerats i länder eller delar därav som klassificerats som låg risk i enlighet med artikel 29.

11. De kvantifierade målen för de kontroller som ska utföras av behöriga myndigheter ska uppfyllas separat för var och en av de relevanta råvarorna. De kvantifierade målen ska beräknas på grundval av det totala antalet verksamhetsutövare som under det föregående året släppte ut eller tillhandahöll på marknaden eller exporterade relevanta produkter, och på grundval av kvantitet i tillämpliga fall. Verksamhetsutövare ska anses ha kontrollerats om den behöriga myndigheten har kontrollerat de uppgifter som avses i artikel 18.1 a och b.

12. Utan att det påverkar de förhandsplanerade kontrollerna enligt punkt 5 i denna artikel ska behöriga myndigheter utföra sådana kontroller som avses i punkt 1 i denna artikel om de erhåller eller får kännedom om relevant information, inklusive sådan som utgår från tredje parts väl underbyggda synpunkter enligt artikel 31, om att denna förordning eventuellt inte efterlevs.

13. Kontrollerna ska utföras utan förvarning till verksamhetsutövaren eller handlaren, utom i de fall då verksamhetsutövaren eller handlaren behöver underrättas för att kontrollerna ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

14. De behöriga myndigheterna ska bevara dokumentation om kontrollerna och särskilt ange deras art och resultat samt vilka åtgärder som vidtagits vid bristande efterlevnad. Dokumentation om alla kontroller ska sparas i minst tio år.

15. Register över kontroller som utförs enligt denna förordning och rapporter om deras resultat ska utgöra miljöinformation i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁽²²⁾ och göras tillgängliga på begäran.

Artikel 17

Relevanta produkter som kräver omedelbara åtgärder

1. Behöriga myndigheter ska fastställa om det finns situationer där relevanta produkter utgör en så stor risk för bristande efterlevnad av artikel 3 att det krävs omedelbara åtgärder av behöriga myndigheter innan dessa relevanta produkter släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras. Behöriga myndigheter ska registrera sådana situationer i det informationssystem som avses i artikel 33.

2. När behöriga myndigheter fastställer att situationer som avses i punkt 1 i denna artikel föreligger, inbegripet när en verksamhetsutövare lämnar in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för de relevanta produkterna, ska det informationssystem som avses i artikel 33 identifiera den höga risken för bristande efterlevnad av artikel 3 och informera behöriga myndigheter, vilka

a) omedelbart ska vidta interimistiska åtgärder enligt artikel 23 för att tillfälligt stoppa utsläppandet eller tillhandahållandet av dessa relevanta produkter på marknaden, eller,

b) så snart det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 28.1 införts, om det gäller relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden, ska begära att tullmyndigheterna tillfälligt stoppar övergången till fri omsättning eller exporten av dessa relevanta produkter enligt artikel 26.7.

3. Det tillfälliga stopp som avses i punkt 2 i denna artikel ska upphöra inom tre arbetsdagar, eller inom 72 timmar i fråga om lättförärvliga relevanta produkter, räknat från den tidpunkt då den höga risken för bristande efterlevnad identifieras i det informationssystem som avses i artikel 33. Om de behöriga myndigheterna, på grundval av resultaten av de kontroller som utförts inom den perioden, konstaterar att de behöver mer tid för att fastställa om de berörda produkterna uppfyller kraven i artikel 3, ska de förlänga perioden för det tillfälliga stoppet med ytterligare tre arbetsdagar genom ytterligare interimistiska åtgärder enligt artikel 23 eller, när det gäller relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden, genom att anmäla till tullmyndigheterna att det tillfälliga stoppet enligt artikel 26.7 behöver bibehållas.

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

Artikel 18

Kontroller av verksamhetsutövare och handlare som inte är små och medelstora företag

1. Kontrollerna av verksamhetsutövare och handlare som inte är små och medelstora företag ska omfatta följande:
 - a) Granskning av deras system för tillbörlig aktsamhet, inklusive riskbedömning och riskreducerande förfaranden, och av sådana handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet fungerar väl.
 - b) Granskning av sådana handlingar och register som visar att en viss relevant produkt som verksamhetsutövare har släppt ut eller avser att släppa ut på marknaden eller avser att exportera eller att handlare som inte är små och medelstora företag har gjort tillgänglig eller avser att göra tillgänglig uppfyller kraven i denna förordning, inbegripet i förekommande fall genom riskreducerande åtgärder, samt granskning av relevanta förklaringar om tillbörlig aktsamhet.
2. Kontrollerna av verksamhetsutövare och handlare som inte är små och medelstora företag får även, om det är lämpligt, särskilt om de granskningar som avses i punkt 1 har gett upphov till frågor omfatta:
 - a) Granskning på plats av relevanta råvaror eller av relevanta produkter i syfte att kontrollera om de överensstämmer med de handlingar som använts för att visa tillbörlig aktsamhet.
 - b) Granskning av korrigerande åtgärder som vidtagits enligt artikel 24.
 - c) Sådana tekniska och vetenskapliga metoder som är lämpliga för att fastställa arten eller exakt var den relevanta råvaran eller relevanta produkten producerats, bland annat anatomisk eller kemisk analys eller DNA-analys.
 - d) Sådana tekniska och vetenskapliga metoder som är lämpliga för att avgöra om de relevanta produkterna är avskogningsfria, inbegripet jordobservationsdata från exempelvis Copernicusprogrammet och dess verktyg eller från andra offentligt eller privat tillgängliga relevanta källor.
 - e) Stickprovskontroller, inbegripet granskningar på fältet, vid behov även i tredjeländer, förutsatt att dessa tredjeländer ger sitt samtycke, genom samarbete med de administrativa myndigheterna i dessa tredjeländer.

Artikel 19

Kontroller av handlare som är små och medelstora företag

1. Kontrollerna av handlare som är små och medelstora företag ska omfatta granskning av handlingar och register som styrker att kraven i artikel 5.2, 5.3 och 5.4 uppfylls.
2. Kontrollerna av handlare som är små och medelstora företag får även vid behov, särskilt om de granskningar som avses i punkt 1 har gett upphov till frågor, omfatta stickprov, inbegripet granskningar på fältet.

Artikel 20

Kostnadsersättning för behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna får ge sina behöriga myndigheter rätt att från verksamhetsutövare eller handlare återkräva alla kostnader för sin verksamhet vid fall av bristande efterlevnad.
2. De kostnader som avses i punkt 1 får omfatta kostnader för att utföra provning, för lagring och avseende relevanta produkter som befins vara produkter som inte uppfyller kraven och som undergår korrigerande åtgärder innan dessa relevanta produkter övergår till fri omsättning eller släpps ut på marknaden eller exporteras.

Artikel 21

Samarbete och utbyte av information

1. För att säkerställa att denna förordning följs ska behöriga myndigheter samarbeta med varandra, tullmyndigheter från sin medlemsstat, behöriga myndigheter och tullmyndigheter i andra medlemsstater, kommissionen och vid behov med administrativa myndigheter i tredjeländer, inbegripet när det gäller att genomföra granskningar på fältet.
2. Behöriga myndigheter ska ingå administrativa överenskommelser med kommissionen om överföring av information om undersökningar och genomförande av undersökningar.

3. Behöriga myndigheter ska utbyta den information som krävs för verkställandet av denna förordning, bland annat genom det informationssystem som avses i artikel 33. Detta ska omfatta tillgång till och utbyte av information om verksamhetsutövare och handlare, däribland förklaringar om tillbörlig aktsamhet, och om de utförda kontrollernas art och resultat, med andra medlemsstaters behöriga myndigheter i syfte att underlätta verkställandet av denna förordning.

4. Behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta behöriga myndigheter i andra medlemsstater och kommissionen om de upptäcker potentiellbristande efterlevnad av denna förordning och allvarliga brister som kan påverka mer än en medlemsstat. Behöriga myndigheter ska särskilt informera behöriga myndigheter i andra medlemsstater om de upptäcker en relevant produkt på marknaden som de anser vara en produkt som inte uppfyller kraven, så att produkten kan dras tillbaka eller återkallas från försäljning i alla medlemsstater.

5. På begäran av en behörig myndighet ska medlemsstaterna förse myndigheten med den information som krävs för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

Artikel 22

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april varje år tillgängliggöra för allmänheten och kommissionen information om tillämpningen av denna förordning under det föregående kalenderåret. Den informationen ska omfatta följande:

- a) Kontrollplanerna och de riskkriterier som dessa planer är baserade på.
- b) Antalet kontroller och resultaten av de kontroller som utförts på verksamhetsutövare, handlare som inte är små och medelstora företag och andra handlare i förhållande till det totala antalet verksamhetsutövare, handlare som inte är små och medelstora företag och andra handlare, inbegripet de typer av bristande efterlevnad som identifierats.
- c) Kvantiteten av relevanta produkter som kontrollerats i förhållande till den totala kvantiteten; för relevanta produkter som släppts ut på marknaden eller exporterats samt produktionsländerna för relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden ska kvantiteten uttryckas i kilogram nettovikt och, i tillämpliga fall, i den extra mängdenhet som anges i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 mot den angivna koden i det harmoniserade systemet, eller i alla andra fall, ska kvantiteten uttryckas i nettovikt, eller i tillämpliga fall, nettovolym eller antal enheter. En extra mängdenhet är tillämplig när den definieras på ett konsekvent sätt för alla underrubriker i den kod i det harmoniserade systemet som anges i förklaringen om tillbörlig aktsamhet.
- d) I fall av bristande efterlevnad, de korrigerande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 24 och de sanktioner som utdömts i enlighet med artikel 25.
- e) Procentandelen kontroller som utförts med förvarning i enlighet med artikel 16.13, vilka de behöriga myndigheterna ska motivera i sina kontrollrapporter.

2. Kommissionens avdelningar ska, senast den 30 oktober varje år, göra en unionsomfattande översikt tillgänglig för allmänheten över tillämpningen av denna förordning som grundar sig på medlemsstaternas information enligt punkt 1.

Artikel 23

Interimistiska åtgärder

Medlemsstaterna ska ge sina behöriga myndigheter möjlighet att omedelbart vidta interimistiska åtgärder, inbegripet beslag av de relevanta råvarorna eller relevanta produkterna eller tillfälligt stopp för deras utsläppande eller tillhandahållande på marknaden eller export, när potentiell underlåtelse att uppfylla kraven i denna förordning har upptäckts på grundval av något av följande:

- a) En undersökning av bevis eller annan relevant information, inbegripet information som utbyts enligt artikel 21 eller väl underbyggda synpunkter som lämnats in enligt artikel 31.
- b) De kontroller som avses i artiklarna 18 och 19.

c) Fastställandet av risker av det informationssystem som avses i artikel 33.

Medlemsstaterna ska vid behov omedelbart informera kommissionen och behöriga myndigheter i andra medlemsstater om sådana åtgärder.

Artikel 24

Korrigerande åtgärder vid bristande efterlevnad

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 ska behöriga myndigheter, om de konstaterar att en verksamhetsutövare eller handlare inte har efterlevt denna förordning eller att en relevant produkt som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras inte uppfyller kraven, utan dröjsmål kräva att verksamhetsutövaren eller handlaren inom en angiven och skälig tidsperiod vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder för att åtgärda den bristande efterlevnaden.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den korrigerande åtgärd som ska vidtas av verksamhetsutövaren eller handlaren i tillämpliga fall omfatta minst en av följande:

- a) Åtgärder för att korrigera formell bristande efterlevnad, särskilt av kraven i kapitel 2.
- b) Åtgärder för att förhindra att den relevanta produkten släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras.
- c) Åtgärder för att omedelbart dra tillbaka eller återkalla den relevanta produkten.
- d) Åtgärder för att donera den relevanta produkten till välgörenhetsändamål eller andra ändamål av allmänintresse eller, om det inte är möjligt, avyttra den i enlighet med unionsrätten om avfallshantering.

3. Oavsett vilka korrigerande åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 2, ska verksamhetsutövaren eller handlaren avhjälpa eventuella brister i systemet för tillbörlig aktsamhet i syfte att förebygga risken för ytterligare bristande efterlevnad av denna förordning.

4. Om verksamhetsutövaren eller handlaren underlåter att vidta korrigerande åtgärder enligt punkt 2 inom den tidsperiod som den behöriga myndigheten har angett enligt punkt 1, eller om den bristande efterlevnad som avses i punkt 1 består, ska behöriga myndigheter efter den tidsperioden säkerställa tillämpningen av de föreskrivna korrigerande åtgärder som avses i punkt 2 med alla medel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens rätt.

Artikel 25

Sanktioner

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG⁽²³⁾, ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för verksamhetsutövares och handlares överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och bestämmelser och utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

2. Sanktionerna enligt punkt 1 ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa sanktioner ska innefatta:

- a) Böter som står i proportion till miljöskadorna och värdet på de relevanta råvaror eller relevanta produkter som berörs, som beräknas på ett sätt som säkerställer att de ansvariga faktiskt förlorar den vinst som härrör från deras överträdelse och som vid upprepade överträdelse gradvis höjs. När det gäller juridiska personer ska det högsta beloppet för sådana böter vara minst 4 % av verksamhetsutövarens eller handlares totala årsomsättning inom unionen under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet, beräknat i enlighet med den beräkning av företagets sammanlagda omsättning som fastställs i artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽²⁴⁾, och ska vid behov höjas så att det överskrider den potentiella ekonomiska fördel som uppnåtts.
- b) Förverkande av verksamhetsutövarens och/eller handlares relevanta produkter som berörs.
- c) Förverkande av verksamhetsutövarens och/eller handlares inkomster från en transaktion med de relevanta produkter som berörs.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁽²⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

- d) Tillfälligt uteslutande i högst tolv månader från offentliga upphandlingsförfaranden och från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner.
- e) Vid allvarliga eller upprepade överträdelser, tillfälligt förbud mot att släppa ut eller tillhandahålla på marknaden eller exportera de relevanta råvarorna och produkterna.
- f) Vid allvarliga eller upprepade överträdelser, förbud mot att tillämpa det förenklade förfarande för tillbörlig aktsamhet som avses i artikel 13.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla slutgiltiga domar mot juridiska personer för överträdelser av denna förordning och de sanktioner som utdömts mot dem, inom 30 dagar från den dag då domen blir slutgiltig, med hänsyn till relevanta dataskyddsregler. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över sådana domar, vilken ska innehålla följande:

- a) Namn på den juridiska personen.
- b) Datum för den slutgiltiga domen.
- c) En sammanfattning av den verksamhet på grund av vilken den juridiska personen befunnits överträda denna förordning.
- d) Den utdömda sanktionens art och, om sanktionen är finansiell, det finansiella beloppet.

KAPITEL 4

FÖRFARANDEN FÖR RELEVANTA PRODUKTER SOM FÖRS IN PÅ ELLER UT UR MARKNADEN

Artikel 26

Kontroller

1. De relevanta produkter som hänförs till tullförfarandet för övergång till fri omsättning eller export ska vara föremål för de kontroller och åtgärder som fastställs i detta kapitel. Tillämpningen av detta kapitel påverkar inte tillämpningen av andra bestämmelser i den här förordningen eller i andra unionsrättsakter om övergång till fri omsättning eller export av varor, i synnerhet inte artiklarna 46, 47, 134 och 267 i förordning (EU) nr 952/2013. Kapitel VII i förordning (EU) 2019/1020 ska emellertid inte gälla kontroller av relevanta produkter som förs in på marknaden och som omfattas av tillämpningen och verkställandet av den här förordningen.

2. Behöriga myndigheter ska ansvara för den övergripande efterlevnaden av denna förordning när det gäller relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden. Behöriga myndigheter ska framför allt i enlighet med artikel 16 vara ansvariga för att fastställa vilka kontroller som ska utföras på grundval av en riskbaserad metod och för att genom de kontroller som avses i artikel 16 fastställa om en sådan relevant produkt uppfyller kraven i artikel 3. De behöriga myndigheterna ska fullgöra dessa skyldigheter i enlighet med de relevanta bestämmelserna i kapitel 3.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska tullmyndigheterna utföra kontroller av de tulldeklarationer som inges för sådana relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden i enlighet med artiklarna 46 och 48 i förordning (EU) nr 952/2013. Dessa kontroller ska främst baseras på riskanalys, i enlighet med artikel 46.2 i förordning (EU) nr 952/2013.

4. Referensnumret för förklaringen om tillbörlig aktsamhet ska göras tillgängligt för tullmyndigheterna före övergången till fri omsättning eller exporten av en relevant produkt som förs in på eller ut ur marknaden. För detta ändamål ska den person som inger tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller export av en relevant produkt göra det referensnummer för förklaringen om tillbörlig aktsamhet som tilldelats den relevanta produkten av det informations-system som avses i artikel 33 tillgängligt för tullmyndigheterna, utom när förklaringen om tillbörlig aktsamhet görs tillgänglig via det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 28.2.

5. För att ta hänsyn till efterlevnaden av denna förordning vid beslut om att tillåta att en relevant produkt övergår till fri omsättning eller exporteras ska följande gälla:

- a) Innan det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 28.1 har inrättats ska punkterna 6–9 i den här artikeln inte vara tillämpliga, och tullmyndigheterna ska utbyta information och samarbeta med behöriga myndigheter i enlighet med artikel 27 och vid behov beakta sådant informationsutbyte och sådant samarbete vid beslut om att tillåta att relevanta produkter övergår till fri omsättning eller exporteras.
- b) När det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 28.1 har inrättats ska punkterna 6–9 i den här artikeln tillämpas, och anmälan och begäran enligt punkterna 6–9 i den här artikeln ska ske via det elektroniska gränssnittet.

6. När tullmyndigheterna utför kontroller av tulldeklarationer för övergång till fri omsättning eller export av en relevant produkt som förs in på eller ut ur marknaden ska de med hjälp av det elektroniska gränssnitt som avses i artikel 28.1 granska den status som behöriga myndigheter tilldelat den motsvarande förklaringen om tillbörlig aktsamhet i det informationssystem som avses i artikel 33.

7. När den status som avses i punkt 6 i denna artikel anger att det enligt artikel 17.2 har fastställts att den relevanta produkt som förs in på eller ut ur marknaden ska kontrolleras innan den släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras, ska tullmyndigheterna tillfälligt stoppa övergången till fri omsättning eller export av den relevanta produkten.

8. När alla andra krav och formaliteter enligt unionsrätten eller nationell rätt avseende övergång till fri omsättning eller export har uppfyllts, ska tullmyndigheterna tillåta att en relevant produkt som förs in på eller ut ur marknaden övergår till fri omsättning eller exporteras under förutsättning att någon av följande omständigheter råder:

- a) Den status som avses i punkt 6 i den här artikeln anger inte att det enligt artikel 17.2 har fastställts att en sådan relevant produkt ska kontrolleras innan den släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras.
- b) Övergången till fri omsättning eller export har tillfälligt stoppats i enlighet med punkt 7 i den här artikeln, och de behöriga myndigheterna har inte begärt att det tillfälliga stoppet ska fortsätta att gälla i enlighet med artikel 17.3.
- c) Övergången till fri omsättning eller export har tillfälligt stoppats i enlighet med punkt 7, och de behöriga myndigheterna har anmält till tullmyndigheterna att det tillfälliga stoppet för övergång till fri omsättning eller export av de relevanta produkterna kan upphävas.

9. När de behöriga myndigheterna konstaterar att en relevant produkt som förs in på eller ut ur marknaden inte uppfyller kraven i, ska de anmäla detta till tullmyndigheterna, och tullmyndigheterna ska inte tillåta övergång till fri omsättning eller export av den relevanta produkten.

10. Övergång till fri omsättning eller export ska inte anses vara ett bevis på efterlevnad av unionsrätten och särskilt inte av denna förordning.

Artikel 27

Samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter

1. För att den riskbaserade metod som avses i artikel 16.5 ska kunna tillämpas på relevanta produkter som förs in på eller ut ur marknaden och för att säkerställa att kontrollerna är ändamålsenliga och utförs i enlighet med denna förordning ska kommissionen, behöriga myndigheter och tullmyndigheterna ha ett nära samarbete och utbyta information.

2. Tullmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samarbeta enligt artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013 och utbyta sådan information som är nödvändig för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning, även på elektronisk väg.

3. Tullmyndigheterna får i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU) nr 952/2013 meddela den behöriga myndigheten i den medlemsstat där verksamhetsutövaren, handlaren eller ombudet är etablerade sådan konfidentiell information som tullmyndigheterna erhållit vid utövandet av sin verksamhet eller som har lämnats till tullmyndigheterna på konfidentiell grund.

4. Om de behöriga myndigheterna har mottagit information i enlighet med den här artikeln får dessa behöriga myndigheter meddela informationen till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i enlighet med artikel 21.3.

5. Riskrelaterad information ska utbytas enligt följande:

- a) Mellan tullmyndigheter enligt artikel 46.5 i förordning (EU) nr 952/2013.
- b) Mellan tullmyndigheter och kommissionen enligt artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013.
- c) Mellan tullmyndigheter och behöriga myndigheter, inbegripet behöriga myndigheter i andra medlemsstater, i enlighet med artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 28

Elektroniskt gränssnitt

1. Kommissionen ska utveckla ett elektroniskt gränssnitt baserat på en enda kontaktpunkt för tullen i EU, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399 ⁽²⁵⁾ för att möjliggöra överföring av uppgifter, särskilt en sådan anmälan eller begäran som avses i artikel 26.6–26.9 i den här förordningen, mellan nationella tullsystem och det informationssystem som avses i artikel 33. Detta elektroniska gränssnitt ska ha inrättats senast den 30 juni 2028.
2. Kommissionen ska utveckla ett elektroniskt gränssnitt i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) 2022/2399 så att
 - a) verksamhetsutövare och handlare kan fullgöra skyldigheten att lämna in förklaringen om tillbörlig aktsamhet för relevanta råvaror eller relevanta produkter enligt artikel 4 i denna förordning, genom att göra den tillgänglig via den nationella enda kontaktpunkt för tullen som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2022/2399 och få återkoppling på dem från behöriga myndigheter, och
 - b) förklaringar om tillbörlig aktsamhet kan överföras till det informationssystem som avses i artikel 33.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att ange närmare genomförandebestämmelser för punkterna 1 och 2 i den här artikeln och i synnerhet fastställa vilka uppgifter som ska överföras enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln och i vilket format. I genomförandeakterna ska det också klargöras hur eventuella ändringar av den status som behöriga myndigheter tilldelat förklaringar om tillbörlig aktsamhet i det informationssystem som avses i artikel 33 omedelbart och automatiskt ska anmälas till de berörda tullmyndigheterna via det elektroniska gränssnitt som avses i punkt 1 i den här artikeln. I genomförandeakterna får också fastställas att vissa särskilda uppgifter som finns i förklaringar om tillbörlig aktsamhet och som är nödvändiga för tullmyndigheternas verksamhet, inklusive övervakning och bedrägeribekämpning, ska överföras och registreras i unionens och medlemsstaternas tullsystem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.2.

KAPITEL 5

SYSTEM FÖR RIKTMÄRKNING AV LÄNDER OCH SAMARBETE MED TREDJELÄNDER

Artikel 29

Bedömning av länder

1. Genom denna förordning inrättas ett system med tre kategorier för bedömning av länder eller delar därav. I detta syfte ska medlemsstater och tredjeländer, eller delar därav, placeras i någon av följande riskkategorier:
 - a) *hög risk*: länder eller delar därav för vilka den bedömning som avses i punkt 3 leder till att det identifieras en hög risk för att det i sådana länder eller delar därav ska produceras relevanta råvaror för vilka de relevanta produkterna inte uppfyller kraven i artikel 3 a.
 - b) *låg risk*: länder eller delar därav för vilka den bedömning som avses i punkt 3 fastställer att det finns tillräckliga garantier för att fall av produktion av relevanta råvaror för vilka de relevanta produkterna inte uppfyller kraven i artikel 3 a är exceptionella i sådana länder eller delar därav.
 - c) *normal risk*: länder eller delar därav som inte tillhör antingen kategorin hög risk eller kategorin låg risk.
2. Den 29 juni 2023 ska alla länder tilldelas en normal risknivå. Kommissionen ska klassificera de länder eller delar därav som utgör en låg eller en hög risk i enlighet med punkt 1. Förteckningen över länder eller delar därav som innebär en låg eller hög risk ska offentliggöras genom genomförandeakter som ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.2, senast den 30 december 2024. Denna förteckning ska ses över, och vid behov uppdateras, så ofta som det är nödvändigt mot bakgrund av nya bevis.

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399 av den 23 november 2022 om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (EUT L 317, 9.12.2022, s. 1).

3. Klassificeringen av länder eller delar därav som låg risk eller hög risk enligt punkt 1 ska grunda sig på en objektiv och transparent bedömning från kommissionen, med beaktande av de senaste vetenskapliga rönen och internationellt erkända källor. Klassificeringen ska främst baseras på följande bedömningskriterier:

- a) I vilken utsträckning avskogning och skogsförstörelse äger rum.
- b) I vilken utsträckning tillgången på jordbruksmark som används för relevanta råvaror ökar.
- c) Produktionstrender för relevanta råvaror och relevanta produkter.

4. Vid den bedömning som avses i punkt 3 får även följande beaktas:

- a) Information som lämnats in av det berörda landet, berörda regionala myndigheter, verksamhetsutövare och icke-statliga organisationer, tredje parter, inbegripet urfolk, lokalsamhällen och organisationer i det civila samhället, vad gäller huruvida det nationellt fastställda bidraget i enlighet med UNFCCC på ett ändamålsenligt sätt omfattar utsläpp från och upptag inom jordbruk, skogsbruk och markanvändning.
- b) Avtal och andra instrument mellan det berörda landet och unionen och/eller dess medlemsstater som avser avskogning och skogsförstörelse och som syftar till att relevanta råvaror och relevanta produkter lättare ska kunna uppfylla kraven i artikel 3 och dessa avtals och andra instruments faktiska genomförande.
- c) Huruvida det berörda landet har nationell eller subnationell rätt, bland annat i enlighet med artikel 5 i Parisavtalet, och vidtar ändamålsenliga verkställandeåtgärder för att ta itu med avskogning och skogsförstörelse och för att undvika och bestraffa verksamhet som leder till avskogning och skogsförstörelse och i synnerhet huruvida det tillämpar tillräckligt hårda sanktioner för att beröva lagöverträdarna de fördelar som härrör från avskogning eller skogsförstörelse.
- d) Huruvida det berörda landet gör relevanta uppgifter tillgängliga på ett transparent sätt. I tillämpliga fall, förekomst, efterlevnad eller ändamålsenligt verkställande av lagar som skyddar de mänskliga rättigheterna och rättigheterna för urfolk, lokalsamhällen och andra innehavare av hävdvunnen besittningsrätt.
- e) Sanktioner som FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört mot import och export av relevanta råvaror och relevanta produkter.

5. Kommissionen ska föra en särskild dialog med alla länder som kategoriseras, eller riskerar att kategoriseras, som högriskländer i syfte att sänka deras risknivå.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 ska kommissionen formellt anmäla sin avsikt att klassificera det landet eller del av det landet som en annan riskkategori och uppmana det att lämna all information som kan vara användbar i detta avseende. Kommissionen ska också underrätta de behöriga myndigheterna om en sådan avsikt.

Kommissionen ska inkludera följande information i anmälan:

- a) Skälet eller skälen till att kommissionen avser att ändra riskklassificeringen för landet eller delar därav.
- b) En inbjudan att skriftligen reagera på kommissionens avsikt att ändra riskklassificeringen för landet eller delar därav.
- c) Följderna av landets klassificering som hög- eller lågriskland.

7. Kommissionen ska ge de berörda länderna tillräckligt med tid att lämna ett svar på anmälan. När anmälan avser kommissionens avsikt att klassificera landet eller en del därav som en högre risk, får det berörda landet lämna information till kommissionen om åtgärder som det har vidtagit för att avhjälpa situationen., s

8. Kommissionen ska utan dröjsmål anmäla till det berörda landet och de behöriga myndigheterna om ett land eller delar därav läggs till i eller tas bort från den förteckning som avses i punkt 2.

Artikel 30

Samarbete med tredjeländer

1. Inom sina respektive behörighetsområden ska kommissionen på unionens vägnar, och intresserade medlemsstater, inom ramen för en samordnad strategi samarbeta med producentländer och delar därav som berörs av denna förordning, särskilt med dem som klassificerats som hög risk inom ramen för artikel 29, genom användning av befintliga och framtida partnerskap och andra relevanta samarbetsformer i syfte att gemensamt motverka de bakomliggande orsakerna till avskogning och skogsförstörelse. Kommissionen ska utarbeta en övergripande strategisk unionsram för ett sådant samarbete och överväga att mobilisera relevanta unionsinstrument. Dessa partnerskap och samarbetsformer ska inriktas på bevarande, återställande och hållbar användning av skogar, avskogning, skogsförstörelse och övergången till hållbara produktions-, konsumtions-, bearbetnings- och handelsmetoder. Partnerskapen och samarbetsformerna kan bestå av bland annat, strukturerade dialoger, administrativa överenskommelser, och befintliga avtal eller bestämmelser i dessa, samt gemensamma färdplaner som gör det möjligt att ställa om till en jordbruksproduktion som gör det lättare att uppfylla denna förordning, med särskild hänsyn till urfolkens, lokalsamhällellenas och småbrukarnas behov och med säkerställande av att alla berörda aktörer deltar.

2. Partnerskapen och samarbetet ska göra det möjligt för alla intressenter, bland annat det civila samhället, urfolk, lokalsamhällen, kvinnor, den privata sektorn, inklusive mikroföretag och andra små och medelstora företag, och småbrukare, att delta fullt ut. Partnerskapen och samarbetet ska också stödja eller ge upphov till en inkluderande och deltagarbaserad dialog för nationella rättsliga och förvaltningsmässiga reformprocesser som syftar till att förbättra skogsförvaltningen och hantera de inhemska faktorer som bidrar till avskogning.

3. Partnerskapen och samarbetet ska främja utvecklingen av integrerad markanvändningsplanering, relevant lagstiftning i produktionsländerna, processer med flera berörda parter, skatteincitament eller kommersiella incitament och andra lämpliga verktyg för att förbättra bevarandet av skogar och biologisk mångfald, hållbar skogsförvaltning och återställande av skogar, bekämpa omvandlingen av skogar och sårbara ekosystem till annan markanvändning, maximera nyttan för landskapet, besittningsrätten, jordbrukets produktivitet och konkurrenskraft och insynen i leveranskedjorna, stärka rättigheterna för samhällen som är beroende av skogen, inklusive småbrukare, lokalsamhällen och urfolk, vars rättigheter anges i FN:s deklaration om urfolks rättigheter, samt säkerställa allmän tillgång till handlingar om skogsförvaltning och annan relevant information.

4. Inom sina respektive behörighetsområden ska kommissionen på unionens vägnar, eller medlemsstaterna, eller båda delarna, delta i internationella bilaterala och multilaterala diskussioner om politik och åtgärder för att stoppa avskogning och skogsförstörelse, inklusive i multilaterala forum såsom konventionen om biologisk mångfald, FAO, FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning, FN:s miljöförsamling, FN:s skogsforum, UNFCCC, WTO, G7 och G20. I diskussionerna ska kommissionen bland annat främja en övergång till hållbar jordbruksproduktion och skogsförvaltning, utveckling av transparenta och hållbara leveranskedjor samt fortsatta insatser för att identifiera och komma överens om stabila standarder och definitioner som säkerställer en hög skyddsnivå för skogar och andra naturliga ekosystem samt tillhörande mänskliga rättigheter.

5. Inom sina respektive behörighetsområden ska kommissionen, på unionens vägnar, och intresserade medlemsstater föra en dialog och samarbeta med andra större konsumentländer för att verka för antagandet av ambitiösa krav för att minimera dessa länders bidrag till avskogning och skogsförstörelse, och skapa lika villkor på global nivå.

KAPITEL 6

VÄL UNDERBYGGDA SYNPKUNKTER

Artikel 31

Fysiska eller juridiska personers väl underbyggda synpunkter

1. Fysiska eller juridiska personer får lämna in väl underbyggda synpunkter till de behöriga myndigheterna när de anser att en eller flera verksamhetsutövare eller handlare inte efterlever i denna förordning.

2. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål bedöma de väl underbyggda synpunkterna, inbegripet frågan om huruvida påståendena är väl underbyggda, på ett omsorgsfullt och objektivt sätt och vidta nödvändiga åtgärder, inbegripet utföra kontroller och utfrågningar av verksamhetsutövare och handlare, i syfte att upptäcka potentiell bristande efterlevnad av denna förordning samt vid behov vidta interimistiska åtgärder enligt artikel 23 för att förhindra att de relevanta produkter som är föremål för undersökning släpps ut eller tillhandahålls på marknaden eller exporteras.

3. Inom 30 dagar från mottagandet av väl underbyggda synpunkter, om inget annat anges i nationell rätt, ska den behöriga myndigheten informera de personer som avses i punkt 1, som lämnat in väl underbyggda synpunkter, om vilken uppföljning som gjorts av dessa synpunkter och ange skälen för detta.

4. Utan att det påverkar skyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽²⁶⁾ ska medlemsstaterna föreskriva åtgärder för att skydda identiteten på de fysiska eller juridiska personer som lämnar in väl underbyggda synpunkter eller som utför utredningar i syfte att kontrollera en verksamhetsutövers eller handlares efterlevnad av denna förordning.

Artikel 32

Tillgång till rättslig prövning

1. Varje fysisk eller juridisk person som kan påvisa ett tillräckligt intresse i saken, vilket fastställs i enlighet med befintliga nationella system för rättsmedel, inbegripet de som har lämnat in väl underbyggda synpunkter enligt artikel 31, ska, om sådana personer uppfyller eventuella kriterier i nationell rätt, ha möjlighet att få de behöriga myndigheternas beslut, handlingar eller underlåtenhet att agera enligt denna förordning prövade i administrativ ordning eller av domstol.

2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av bestämmelser i nationell rätt som reglerar tillgången till rättslig prövning och enligt vilka alla möjligheter till administrativ prövning ska vara uttömda innan en rättslig prövning kan komma i fråga.

KAPITEL 7

INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 33

Informationssystem

1. Senast den 30 december 2024 ska kommissionen upprätta och därefter underhålla ett informationssystem, som ska innehålla de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som görs tillgängliga enligt artikel 4.2.

2. Utan att det påverkar fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i kapitlen 2 och 3 ska informationssystemet åtminstone tillhandahålla följande funktioner:

- a) Registrering av verksamhetsutövare och handlare och deras ombud i unionen. I registreringsprofilen för de verksamhetsutövare som placerar relevanta produkter under tullförfarandet övergång till fri omsättning eller export ska det registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer) som fastställts enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 952/2013 ingå.
- b) Registrering av förklaringar om tillbörlig aktsamhet samt meddelande av ett referensnummer för varje förklaring om tillbörlig aktsamhet till den berörda verksamhetsutövaren eller handlaren som lämnats in genom informationssystemet.
- c) Tillgängliggörande av referensnumret för befintliga förklaringar om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.8 och 4.9.
- d) Där så är möjligt, konvertering av data från relevanta system för att identifiera geolokaliseringen.
- e) Registrering av resultat av kontroller av förklaringar om tillbörlig aktsamhet.
- f) Sammanlänkning med tullen via den enda kontaktpunkten för tullen i EU, enligt artikel 28, inbegripet för att möjliggöra en sådan anmälan eller begäran som avses i artikel 26.6–26.9.
- g) Tillhandahållande av relevant information till stöd för riskprofileringen för den kontrollplan som avses i artikel 16.5, inbegripet kontrollresultat, och riskprofileringen av verksamhetsutövare och handlare samt av relevanta råvaror och relevanta produkter i syfte att på grundval av elektronisk databehandlingsteknik identifiera verksamhetsutövare och handlare som ska kontrolleras enligt vad som avses i artikel 16.5 och relevanta produkter som ska kontrolleras av de behöriga myndigheterna.
- h) Underlättande av administrativt bistånd och samarbete mellan behöriga myndigheter och mellan behöriga myndigheter och kommissionen, för utbyte av information och data.

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

- i) Stöd till kommunikationen mellan behöriga myndigheter och verksamhetsutövare och handlare i syfte att genomföra denna förordning, inbegripet, när så är lämpligt, genom användning av digitala verktyg för försörjningshantering.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa regler för informationssystemets funktion enligt denna artikel, inbegripet regler för skydd av personuppgifter och utbyte av data med andra it-system. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.2.
4. Kommissionen ska ge tullmyndigheter, behöriga myndigheter, verksamhetsutövare och handlare och i tillämpliga fall deras ombud tillgång till detta informationssystem i enlighet med deras respektive skyldigheter enligt denna förordning.
5. I linje med unionens öppna datapolitik ska kommissionen ge allmänheten tillgång till informationssystemets fullständiga anonymiserade dataset i ett öppet format som kan vara maskinläsbart och som säkerställer interoperabilitet, vidareutnyttjande och tillgänglighet.

KAPITEL 8

ÖVERSYN

Artikel 34

Översyn

1. Senast den 30 juni 2024 ska kommissionen lägga fram en konsekvensbedömning, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag om att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta annan träd- och buskmark. Bedömningen ska bland annat omfatta det brytdatum som avses i artikel 2, i syfte att minimera unionens bidrag till omvandling och förstörelse av naturliga ekosystem. Översynen ska omfatta en bedömning av de relevanta råvarornas inverkan på avskogning och skogsförstörelse.
2. Senast den 30 juni 2025 ska kommissionen lägga fram en konsekvensbedömning, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag om att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta andra naturliga ekosystem, inbegripet annan mark med stora kollager och med ett högt värde för den biologiska mångfalden, exempelvis gräsmarker, torvmarker och våtmarker. Bedömningen ska omfatta en potentiell ekosystemutvidgning, bland annat på grundval av det brytdatum som avses i artikel 2, i syfte att minimera unionens bidrag till omvandling och förstörelse av naturliga ekosystem. Översynen ska också behandla behovet och genomförbarheten av att utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta ytterligare råvaror, inbegripet majs. Översynen ska omfatta en bedömning av de relevanta råvarornas inverkan på avskogning och skogsförstörelse, i enlighet med vetenskapliga belägg, och ta hänsyn till förändringar i konsumtionen.
3. Den konsekvensbedömning som avses i punkt 2 ska också omfatta en bedömning av huruvida det är lämpligt att ändra eller utvidga förteckningen över relevanta produkter i bilaga I för att säkerställa att de mest relevanta produkter som innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror ingår i den förteckningen. Vid den bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt det eventuella införandet av biobränslen (HS-nummer 3826 00) i bilaga I.
4. Vid den konsekvensbedömning som avses i punkt 2 ska man också utvärdera finansinstitutens roll när det gäller att förhindra finansiella flöden som direkt eller indirekt bidrar till avskogning och skogsförstörelse och bedöma om det finns behov av särskilda skyldigheter för finansinstitut i unionsrättsakter i detta avseende, med beaktande av relevant befintlig övergripande och sektorsspecifik lagstiftning.
5. Kommissionen får anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att ändra bilaga I med avseende på relevanta KN-nummer för relevanta produkter som innehåller, har utfodrats eller har producerats med användning av relevanta råvaror.
6. Senast den 30 juni 2028 och minst vart femte år därefter ska kommissionen genomföra en allmän översyn av denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag. Den första rapporten ska innehålla en utvärdering, på grundval av specifika studier, av följande:
- a) Behovet av och genomförbarheten hos ytterligare handelsfrämjande verktyg – och framför allt för de minst utvecklade länder eller delar därav som i hög grad påverkas av denna förordning och länder som klassificerats som normal eller hög risk – för att bidra till att denna förordnings mål nås.

- b) Denna förordnings konsekvenser för jordbrukare, särskilt småbrukare, urfolk och lokalsamhällen, och det eventuella behovet av ytterligare stöd för övergången till hållbara leveranskedjor ska kunna genomföras och för att småbrukarna ska kunna uppfylla kraven i denna förordning.
- c) Den ytterligare utvidgningen av definitionen av skogsförstörelse, på grundval av en djupgående analys och med beaktande av de framsteg som gjorts vid internationella diskussioner i frågan.
- d) Tröskelvärdet för den obligatoriska användningen av polygoner som avses i artikel 2.28 med beaktande av dess inverkan på bekämpningen av avskogning och skogsförstörelse.
- e) Förändringar i handelsmönstren för de relevanta råvaror och relevanta produkter som omfattas av denna förordning när dessa förändringar kan tyda på kringgående.
- f) En bedömning av om de kontroller som utförts har varit effektiva när det gäller att säkerställa att relevanta råvaror och relevanta produkter som tillhandahålls på marknaden eller exporteras uppfyller kraven i artikel 3.

KAPITEL 9

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 35

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 34.5 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 29 juni 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast sex månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 34.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 34.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁷⁾.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 11 i den förordningen.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 37

Upphävande

1. Förordning (EU) nr 995/2010 ska upphöra att gälla från och med den 30 december 2024.
2. Förordning (EU) nr 995/2010 ska dock fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2027 på timmer och trävaror enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EU) nr 995/2010 som producerats före den 29 juni 2023 och släppts ut på marknaden från och med den 30 december 2024.
3. Genom undantag från artikel 1.2 i den här förordningen ska timmer och trävaror enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EU) nr 995/2010 som producerats före den 29 juni 2023 och släppts ut på marknaden från och med den 31 december 2027 uppfylla kraven i artikel 3 i den här förordningen.

Artikel 38

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 3 i denna artikel ska artiklarna 3–13, 16–24, 26, 31 och 32 tillämpas från och med den 30 december 2024.
3. Utom i fråga om produkter som omfattas av bilagan till förordning (EU) nr 995/2010, för verksamhetsutövare som senast den 31 december 2020 var etablerade som mikroföretag eller små företag enligt artikel 3.1 eller 3.2 i direktiv 2013/34/EU, ska de artiklar som avses i punkt 2 i den här artikeln tillämpas från och med den 30 juni 2025.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 2023.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

P. KULLGREN

Ordförande

BILAGA I

Relevanta råvaror och relevanta produkter som avses i artikel 1

I följande tabell förtecknas varor enligt klassificeringen i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87 som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Denna förordning ska inte vara tillämplig på varor som helt och hållet har framställts av material som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG, med undantag för biprodukter från en tillverkningsprocess om den processen omfattade material som inte var avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

Relevant råvara	Relevant produkt
Nötkreatur	<p>0102 21, 0102 29 Levande nötkreatur</p> <p>ex 0201 Annat kött från nötkreatur, färskt eller kylt</p> <p>ex 0202 Kött från nötkreatur, fryst</p> <p>ex 0206 10 Ätbara slaktbiprodukter från nötkreatur, färska eller kyllda</p> <p>ex 0206 22 Ätbar lever från nötkreatur, fryst</p> <p>ex 0206 29 Ätbara slaktbiprodukter från nötkreatur (exklusive tunga och lever), frysta</p> <p>ex 1602 50 Kött, slaktbiprodukter eller blod, beredda eller konserverade på annat sätt, från nötkreatur och nötkreatur</p> <p>ex 4101 Oberedda hudar och skinn från nötkreatur (färska eller saltade, torkade, kalkade, picklade eller på annat sätt konserverade, men inte garvade, beredda till pergament eller vidare beredda), även avhårade eller spaltade</p> <p>ex 4104 Hudar och skinn från nötkreatur, garvade eller som crust, utan kvarsittande hår, även spaltade men inte vidare beredda</p> <p>ex 4107 Läder, vidare berett efter garvning eller grundfärgning och torkning, även berett till pergament, av nötkreatur, utan kvarsittande hår, även spaltat, annat än läder i post 4114</p>
Kakao	<p>1801 Kakaobönor, hela eller krossade, även rostade</p> <p>1802 Kakaoskal och annat kakaoavfall</p> <p>1803 Kakaomassa, även avfettad</p> <p>1804 Kakaosmör (fett och olja)</p> <p>1805 Kakaopulver utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel</p> <p>1806 Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao</p>
Kaffe	<p>0901 Kaffe, även rostat eller befriat från koffein; skal och hinnor av kaffe; kaffesurrogat innehållande kaffe, oavsett mängden</p>

Relevant råvara	Relevant produkt
Oljepalm	<p>1207 10 Palmnötter och palmkärnor</p> <p>1511 Palmolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade</p> <p>1513 21 Palmkärnolja och babassuolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade</p> <p>1513 29 Palmkärnolja och babassuolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade (exklusive rå olja)</p> <p>2306 60 Expeller och andra fasta rester från utvinning av fetter eller oljor av palmnötter eller palmkärnor, även malda eller i form av pelletar</p> <p>ex 2905 45 Glycerol, med en renhetsgrad av 95 % eller mer (räknat på torrsubstansen)</p> <p>2915 70 Palmitinsyra och stearinsyra samt salter och estrar av dessa syror</p> <p>2915 90 Mättade acykliska monokarboxylsyror samt deras anhydrider, halogenider, peroxider och peroxisyror; halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosderivat av sådana föreningar (exklusive myrsyra, ättiksyra, mono-, di- och triklorättiksyra, propionsyra, butansyror, pentansyror, palmitinsyra och stearinsyra, salter och estrar av dessa syror, samt ättiksyraanhydrid)</p> <p>3823 11 Stearinsyra, teknisk</p> <p>3823 12 Oleinsyra, teknisk</p> <p>3823 19 Tekniska enbasiska fettsyror; sura oljor från raffinering (exklusive stearinsyra, oleinsyra och tallfettsyra)</p> <p>3823 70 Tekniska fettalkoholer</p>
Gummi	<p>4001 Naturgummi, balata, guttaperka, guayulegummi, chiclegummi och liknande naturgummiarter; i obearbetad form eller i form av plattor, duk eller remsor</p> <p>ex 4005 Ovulkat gummi med inblandning av tillsatsämnen, i obearbetad form eller i form av plattor, duk eller remsor</p> <p>ex 4006 Ovulkat gummi i andra former (t.ex. stänger, rör och strängar) samt varor (t.ex. ringar och rondeller)</p> <p>ex 4007 Tråd och rep av mjukgummi</p> <p>ex 4008 Plattor, duk, remsor, stänger och strängar (inbegripet profilerade stänger och strängar), av mjukgummi</p> <p>ex 4010 Drivremmar eller transportband av mjukgummi</p> <p>ex 4011 Nya däck, andra än massivdäck, av gummi</p> <p>ex 4012 Regummerade eller begagnade däck, andra än massivdäck, av gummi; massivdäck, slitbanor samt fälgband, av gummi</p>

Relevant råvara	Relevant produkt
	<p>ex 4013 Innerslangar av gummi</p> <p>ex 4015 Kläder och tillbehör till kläder (inbegripet handskar, halvhandskar och vantar), för alla ändamål, av mjukgummi</p> <p>ex 4016 Andra varor av mjukgummi, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans i kapitel 40</p> <p>ex 4017 Hårdgummi (t.ex. ebonit) i alla former, inbegripet avfall och skrot; varor av hårdgummi</p>
Soja	<p>1201 Sojabönor, även sönderdelade</p> <p>1208 10 Mjöl av sojabönor</p> <p>1507 Sojabönlolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade</p> <p>2304 Expeller och andra fasta rester från utvinning av sojabönlolja, även malda eller i form av pelletar</p>
Trä	<p>4401 Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former</p> <p>4402 Träkol, inbegripet kol av nötter eller nötskal, även agglomererat</p> <p>4403 Virke, obearbetat, barkat, befriat från splintved eller bilat eller grovt sågat på två eller fyra sidor</p> <p>4404 Tunnbandsvidjor av trä; kluvna störar av lövträ; pålar och störar av lövträ, tillspetsade men inte sågade i längdriktningen; träkäppar, grovt tillformade men inte svarvade, böjda eller på annat sätt bearbetade, lämpliga för tillverkning av promenadkäppar, paraplyer, verktygsskaft e.d.; träspån av sådana slag som används för tillverkning av korgar, askar, siktar e.d. samt liknande spån</p> <p>4405 Träull; trämjöl</p> <p>4406 Järnvägs- och spårvägssliprar av trä</p> <p>4407 Trä, sågat eller kluvet i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat, med en tjocklek av mer än 6 mm</p> <p>4408 Skivor för fanering (inbegripet sådana som erhållits genom skärning av laminerat virke), skivor för plywood eller för liknande laminerat virke och annat virke, sågat i längdriktningen, skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat, kantskarvat eller längdskarvat, med en tjocklek av högst 6 mm</p> <p>4409 Virke (inbegripet icke sammansatt parkettstav), likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat</p> <p>4410 Spånskivor, oriented strand board (OSB) och liknande skivor (t.ex. waferboard) av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel</p> <p>4411 Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel</p>

Relevant råvara	Relevant produkt
	<p>4412 Kryssfananer (plywood), fanerade skivor och liknande trä laminat trä</p> <p>4413 Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former</p> <p>4414 Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d.</p> <p>4415 Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä;</p> <p>pallflänsar av trä</p> <p>(Ej sådant förpackningsmaterial som endast använts som stöd, skydd eller bärare för en annan vara som släppts ut på marknaden.)</p> <p>4416 Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav</p> <p>4417 Verktyg och redskap, infattningar, handtag och skaft till verktyg eller redskap, borsträn samt borst- och kvastskaft, av trä; skoläster och skoblock, av trä</p> <p>4418 Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatta golvskeivor samt vissa takspån ("shingles" och "shakes")</p> <p>4419 Bords- och köksartiklar av trä</p> <p>4420 Trä med inläggningar; skrin, askar, etuier och fodral för smycken, matsilver och liknande artiklar, av trä; statyetter och andra prydnadsföremål, av trä; rumsinventarier av trä, inte inbegripna i kapitel 94</p> <p>4421 Andra artiklar av trä</p> <p>Massa och papper i kapitel 47 och 48 i Kombinerade nomenklaturen, med undantag av bambubaserade produkter och återvinningsprodukter (avfall och förbrukade varor)</p> <p>49 Tryckta böcker, tidningar, bilder och andra produkter från den grafiska industrin, handskrifter, maskinskrivna texter samt ritningar, av papper</p> <p>ex 9401 Sittmöbler (andra än sådana som omfattas av nr 9402), även bäddbara, samt delar till sittmöbler, av trä</p> <p>9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 och 9403 91 Trämöbler, och delar därav</p> <p>9406 10 Monterade eller monteringsfärdiga byggnader av trä</p>

BILAGA II

Förklaring om tillbörlig aktsamhet

Information som ska ingå i förklaringen om tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 4.2:

1. Verksamhetsutövarens namn, adress, och i händelse av relevanta råvaror och relevanta produkter som förs in i eller ut från marknaden, registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer) i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 952/2013.
2. Kod i det harmoniserade systemet, fritextbeskrivning, inklusive handelsnamn och, i tillämpliga fall, fullständigt vetenskapligt namn, samt kvantitet av den relevanta produkt som verksamhetsutövaren avser att släppa ut på marknaden eller exportera. För relevanta produkter som förs in eller ut ur marknaden ska kvantiteten uttryckas i kilogram nettovikt och, i tillämpliga fall, i den extra mängdenhet som anges i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 mot den angivna koden i det harmoniserade systemet, eller i alla andra fall, ska kvantiteten uttryckas i nettovikt, eller i tillämpliga fall, nettovolymer eller antal enheter. En extra mängdenhet är tillämplig när den definieras på ett konsekvent sätt för alla underrubriker i den kod i det harmoniserade systemet som anges i förklaringen om tillbörlig aktsamhet.
3. Produktionsland och geolokalisering för alla markområden där de relevanta råvarorna producerats. När det gäller relevanta produkter som innehåller eller har framställts med användning av nötkreatur, och när det gäller sådana relevanta produkter som har utfodrats med relevanta produkter, ska geolokaliseringen avse samtliga anläggningar där nötkreaturen har hållits. Om den relevanta produkten innehåller eller har framställts med användning av råvaror som har producerats på olika markområden ska geolokaliseringen för alla olika markområden ingå i enlighet med artikel 9.1 d.
4. För verksamhetsutövare som hänvisar till en befintlig förklaring om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.8 och 4.9, referensnumret för en sådan förklaring.
5. Texten "Genom att lämna in denna förklaring om tillbörlig aktsamhet bekräftar verksamhetsutövaren att tillbörlig aktsamhet enligt förordning (EU) 2023/1115 har visats och att ingen eller endast en försumbar risk konstaterats för att de relevanta produkterna inte uppfyller de krav som anges i artikel 3 a eller 3 b i den förordningen."
6. Namnteckning i följande format:

"Undertecknat för:

Datum:

Namn och befattning: Underskrift:"
